

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 491/2009

z dnia 25 maja 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uproszczenia ram prawnych wspólnej polityki rolnej (WPR) rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽²⁾ uchylono i zastąpiono jednym aktem prawnym wszystkie rozporządzenia przyjęte przez Radę od wprowadzenia WPR w ramach ustanawiania wspólnych organizacji rynków w odniesieniu do produktów rolnych lub grup produktów.
- (2) Jak podkreślono w rozporządzeniu o jednolitej wspólnej organizacji rynku, uproszczenie to nie miało prowadzić do kwestionowania decyzji co do polityki dotyczącej WPR, które były podejmowane w przeszłości. Jego celem nie było zatem wprowadzenie jakichkolwiek nowych instrumentów lub środków. W związku z tym rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku odzwierciedla decyzje co do polityki podjęte do chwili, w której Komisja zaproponowała tekst tego rozporządzenia.
- (3) Równolegle do negocjacji i przyjęcia rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku Rada rozpoczęła również negocjacje dotyczące reformy polityki w sektorze wina, które zakończyły się przyjęciem rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽³⁾.

Jak postanowiono w rozporządzeniu o jednolitej wspólnej organizacji rynku, jedynie te przepisy dotyczące sektora wina, które nie były przedmiotem reformy polityki, zostały początkowo włączone do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku. Te podstawowe przepisy, które podlegały zmianom polityki, miały zostać włączone do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku dopiero po uchwaleniu stosownych reform. Ponieważ takie podstawowe przepisy zostały już przyjęte, sektor wina należy obecnie w pełni włączyć do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, uwzględniając w nim decyzje dotyczące kierunków polityki przyjęte w rozporządzeniu (WE) nr 479/2008.

- (4) Włączenie tych przepisów do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku powinno nastąpić zgodnie z takim samym podejściem jak to, które było stosowane podczas przyjmowania rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku; podejście to polegało na tym, że nie kwestionowano decyzji dotyczących kierunków polityki podjętych podczas przyjmowania tych przepisów przez Radę ani uzasadnienia tych decyzji wyrażonego w odnośnych motywach odpowiednich rozporządzeń.
- (5) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany w rozporządzeniu o jednolitej wspólnej organizacji rynku.
- (6) Rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku uwzględnia przepisy dotyczące stosowania reguł konkurencji na mocy Traktatu w odniesieniu do sektorów, które obejmuje. Dotąd przepisy te uwzględniało rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi ⁽⁴⁾. Rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku dostosowało zatem zakres rozporządzenia (WE) nr 1184/2006. Ze względu na pełne włączenie sektora wina do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku oraz na rozszerzenie reguł konkurencji zawartych w tym rozporządzeniu na ten sektor należy ustanowić przepisy wyłączające sektor wina z zakresu rozporządzenia (WE) nr 1184/2006.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 20 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7.

- (7) Należy wyjaśnić, że każdy element pomocy państwa, który mógłby być zawarty w krajowych programach wsparcia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, ma zostać oceniony w świetle podstawowych reguł Wspólnoty dotyczących pomocy państwa. Ponieważ procedura ustanowiona niniejszym rozporządzeniem dla zatwierdzenia tych programów wsparcia umożliwi Komisji zapewnienie, aby podstawowe reguły Wspólnoty dotyczące pomocy państwa, a w szczególności te zawarte we „Wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007–2013”⁽¹⁾, były przestrzegane, nie powinno się wymagać dalszego zgłaszania zgodnie z art. 88 Traktatu lub z rozporządzeniem Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE⁽²⁾.
- (8) Ze względu na pewność prawa, należy przypomnieć, że uchylene rozporządzenia (WE) nr 479/2008 nie wpływa na ważność jakichkolwiek aktów prawnych przyjętych na podstawie tego uchylonego aktu.
- (9) W celu zapewnienia, aby zamiana przepisów rozporządzenia (WE) nr 479/2008 na przepisy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nie zakłóciła trwającego roku gospodarczego 2008/2009 w sektorze wina, niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2009 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 skreśla się ust. 2;
- 2) w art. 3 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„ca) od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca następnego roku w przypadku sektora wina;”;
- 3) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Systemy kwot i potencjał produkcyjny”;
 - b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W przypadku sektora wina zasady dotyczące potencjału produkcyjnego w odniesieniu do nielegalnych nasadzeń, przejściowych praw do nasadzeń, jak również

programu karczowania mają zastosowanie zgodnie z przepisami określonymi w sekcji IVa.”;

- 4) w części II tytuł I rozdział III tytuł sekcji IV otrzymuje brzmienie:

„Sekcja IV

Przepisy proceduralne dotyczące kwot cukru, kwot mlecznych i kwot skrobi ziemniaczanej”;

- 5) w art. 85 wyrazy wprowadzające otrzymują brzmienie:

„Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania sekcji I–IIIa, które mogą odnosić się w szczególności do:”;

- 6) w części II tytuł I rozdział III po sekcji IV dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja IVa

Potencjał produkcyjny w sektorze wina

Podsekcja I

Nielegalne nasadzenia

Artykuł 85a

Nielegalne nasadzenia dokonane po dniu 31 sierpnia 1998 r.

1. Producenci karczują na własny koszt obszary obsadzone winoroślą bez odpowiednich praw do sadzenia, w stosownych przypadkach, po dniu 31 sierpnia 1998 r.

2. Do czasu przeprowadzenia wykarczowania zgodnie z ust. 1 winogrona i produkty z winogron pochodzących z obszarów, o których mowa we wspomnianym ustępie, mogą być wprowadzane do obrotu jedynie w celu destylacji, której całkowity koszt ponosi producent. Produkty powstałe w wyniku destylacji nie mogą być wykorzystywane do przygotowywania alkoholu o rzeczywistej zawartości alkoholu 80 % obj. lub niższej.

3. Państwa członkowskie nakładają na producentów, którzy nie przestrzegają wymogu karczowania, sankcje zróżnicowane w zależności od wagi, zakresu i czasu trwania naruszenia, bez uszczerbku, w stosownych przypadkach, dla sankcji nałożonych wcześniej przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 319 z 27.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

4. Zniesienie przejściowego zakazu nowych nasadzeń z dniem 31 grudnia 2015 r., jak przewidziano w art. 85g ust. 1, nie wpływa na zobowiązania określone w niniejszym artykule.

Artykuł 85b

Obowiązkowe uregulowanie sytuacji prawnej nielegalnych nasadzeń dokonanych przed dniem 1 września 1998 r.

1. W zamian za opłatę i nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r., w stosownych przypadkach, producenci uregulują sytuację prawną obszarów obsadzonych winoroślą bez odpowiednich praw do sadzenia przed dniem 1 września 1998 r.

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek procedur w ramach rozliczania rachunków, akapit pierwszy nie ma zastosowania do obszarów o sytuacji prawnej uregulowanej na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, ustalana jest przez państwa członkowskie. Wynosi ona przynajmniej dwukrotność średniej wartości odpowiedniego prawa do sadzenia w danym regionie.

3. Do czasu uregulowania sytuacji zgodnie z ust. 1 winogrona lub produkty z winogron pochodzących z obszarów, o których mowa we wspomnianym ustępie, mogą być wprowadzane do obrotu jedynie w celu destylacji, której całkowity koszt ponosi producent. Produkty te nie mogą być wykorzystywane do przygotowywania alkoholu o rzeczywistej zawartości alkoholu 80 % obj. lub niższej.

4. Obszary nielegalnych nasadzeń, o których mowa w ust. 1, których sytuacja nie została uregulowana zgodnie z tym ustępem do dnia 31 grudnia 2009 r., zostają wykarczowane przez producentów, których to dotyczy, na ich własny koszt.

Państwa członkowskie nakładają na producentów, którzy nie przestrzegają wymogu wykarczowania, sankcje zróżnicowane w zależności od wagi, zakresu i czasu trwania naruszenia.

Do czasu przeprowadzenia wykarczowania, o którym mowa w akapicie pierwszym, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3.

5. Zniesienie w dniu 31 grudnia 2015 r. przejściowego zakazu nowych nasadzeń, jak przewidziano w art. 85g ust. 1, nie wpływa na zobowiązania przewidziane w ust. 3 i 4.

Artykuł 85c

Kontrola braku wprowadzenia do obrotu lub destylacji

1. W związku z art. 85a ust. 2 i art. 85b ust. 3 i 4 państwa członkowskie wymagają dowodu braku wprowadzenia

do obrotu danego produktu lub, w przypadku gdy dane produkty poddawane są destylacji, przedłożenia umów o destylacji.

2. Państwa członkowskie weryfikują brak wprowadzenia do obrotu i fakt przeprowadzenia destylacji, o których mowa w ust. 1. W przypadku nieprzestrzegania tego wymogu nakładają sankcje.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o obszarach będących przedmiotem destylacji i odpowiadających im ilościach alkoholu.

Artykuł 85d

Środki towarzyszące

Obszary, o których mowa w art. 85b ust. 1 akapit pierwszy, do chwili uregulowania ich sytuacji, oraz obszary, o których mowa w art. 85a ust. 1, nie korzystają z żadnych krajowych ani wspólnotowych środków wsparcia.

Artykuł 85e

Środki wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wykonania niniejszej podsekcji.

Przepisy te mogą obejmować:

- a) szczegóły dotyczące wymogów przekazywania informacji przez państwa członkowskie, w tym możliwe redukcje przydzielanych środków budżetowych, o których mowa w załączniku Xb, w przypadku niezgodności z przepisami;
- b) szczegóły dotyczące sankcji nakładanych przez państwa członkowskie w przypadku niezgodności ze zobowiązaniami ustanowionymi w art. 85a, 85b i 85c.

Podsekcja II

Przejściowy system praw do sadzenia

Artykuł 85f

Czas trwania

Przepisy niniejszej podsekcji stosuje się do dnia 31 grudnia 2015 r.

Artykuł 85g

Przejściowy zakaz sadzenia winorośli

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 120a ust. 1–6, a w szczególności jego ust. 4, sadzenie odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 120a ust. 2 jest zakazane.

2. Szczepienie odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 120a ust. 2 na innych odmianach winorośli niż te, o których mowa we wspomnianym artykule, jest również zakazane.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2, sadzenie i szczepienie, o których mowa w tych ustępach, jest dozwolone, jeśli jest objęte:

- a) prawem do nowego sadzenia, jak przewidziano w art. 85h;
- b) prawem do ponownego sadzenia, jak przewidziano w art. 85i;
- c) prawem do sadzenia przyznanym z rezerwy, jak przewidziano w art. 85j i 85k.

4. Prawa do sadzenia, o których mowa w ust. 3, przyznawane są w hektarach.

5. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o utrzymaniu zakazu, o którym mowa w ust. 1, na swoim terytorium lub części terytorium, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. W takich przypadkach przepisy regulujące przejściowy system praw do sadzenia, określone w niniejszej podsekcji łącznie z niniejszym artykułem, mają odpowiednio zastosowanie w danym państwie członkowskim.

Artykuł 85h

Prawa do nowego sadzenia

1. Państwa członkowskie mogą przyznać producentom prawa do nowego sadzenia w odniesieniu do obszarów:

- a) przeznaczonych do nowego obsadzania, które będzie prowadzone w ramach działań związanych z konsolidacją gruntów lub działań związanych z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym, przyjętym w ramach prawa krajowego;
- b) przeznaczonych do celów doświadczalnych;
- c) przeznaczonych na szkółki szczepów; lub
- d) z których wino lub jego produkty przeznaczone są wyłącznie do spożycia przez rodzinę producenta.

2. Przyznane prawa do nowego sadzenia są:

- a) wykonywane przez producenta, któremu zostały przyznane;
- b) wykorzystane przed zakończeniem drugiego roku winiarskiego po roku, w którym zostały przyznane;

c) wykorzystane w celach, w których zostały przyznane.

Artykuł 85i

Prawa do ponownego sadzenia

1. Państwa członkowskie przyznają prawa do ponownego sadzenia producentom, którzy wykarczowali obszar, na którym jest zasadzona winorośl.

W stosunku do wykarczowanych obszarów, na które została przyznana premia zgodnie z podsekcją III, nie przysługują jednak prawa do ponownego sadzenia.

2. Państwa członkowskie mogą przyznać prawa do ponownego sadzenia producentom, którzy podejmą się wykarczowania obszaru, na którym jest zasadzona winorośl. W takich przypadkach wykarczowanie danego obszaru należy przeprowadzić najpóźniej pod koniec trzeciego roku po zasadzeniu nowych winorośli, w odniesieniu do których przyznano prawa do ponownego sadzenia.

3. Przyznane prawa do ponownego sadzenia odpowiadają wykarczowanemu obszarowi pod względem czystego zbioru.

4. Prawa do ponownego sadzenia będą wykorzystywane w gospodarstwie, któremu zostały przyznane. Państwa członkowskie mogą dalej ustalić, że takie prawa do ponownego sadzenia mogą być wykonywane tylko na obszarze, na którym winorośl została już wykarczowana.

5. W drodze odstępstwa od ust. 4, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przeniesieniu w całości lub w części praw do ponownego sadzenia na inne gospodarstwo w tym samym państwie członkowskim w następujących przypadkach:

- a) część danego gospodarstwa jest przeniesiona do tego innego gospodarstwa;
- b) obszary tego innego gospodarstwa są przeznaczone na:
 - (i) produkcję win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym; lub
 - (ii) szkółki szczepów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby stosowanie odstępstw przewidzianych w akapicie pierwszym nie prowadziło do ogólnego wzrostu potencjału produkcyjnego na ich terytorium, w szczególności w sytuacji przekazywania praw z obszarów nienawadnianych na obszary nawadniane.

6. Ustępy 1–5 stosuje się odpowiednio do praw podobnych do praw do ponownego sadzenia nabytych na mocy wcześniejszych przepisów wspólnotowych lub krajowych.

7. Prawa do ponownego sadzenia przyznane na mocy art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 są stosowane w okresach przewidzianych dla nich w tym rozporządzeniu.

Artykuł 85j

Krajowe i regionalne rezerwy praw do sadzenia

1. W celu poprawy zarządzania potencjałem produkcyjnym państwa członkowskie tworzą krajowe lub regionalne rezerwy praw do sadzenia.

2. Państwa członkowskie, które ustanowiły krajowe lub regionalne rezerwy praw do sadzenia na mocy rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą utrzymać te rezerwy, dopóki stosują przejściowy system praw do sadzenia zgodnie z niniejszą podsekcją.

3. Następujące prawa do sadzenia zostają przydzielone do krajowych lub regionalnych rezerw, jeżeli nie zostaną one wykorzystane w przepisowym czasie:

- a) prawa do nowego sadzenia;
- b) prawa do ponownego sadzenia;
- c) prawa do sadzenia przyznane z rezerwy.

4. Producenci mogą przenieść prawa do ponownego sadzenia do krajowych lub regionalnych rezerw. Warunki takiego przeniesienia, w razie potrzeby w zamian za zapłatę z krajowych funduszy, określone są przez państwa członkowskie przy uwzględnieniu prawnie uzasadnionego interesu stron.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niewdrażaniu systemu rezerw, pod warunkiem że mogą udowodnić, że na ich terytorium istnieje już skuteczny alternatywny system zarządzania prawami do sadzenia. Alternatywny system może, w razie potrzeby, stanowić odstępstwo od odpowiednich przepisów niniejszej podsekcji.

Akapit pierwszy ma również zastosowanie do państw członkowskich, które zakończą funkcjonowanie krajowych lub regionalnych rezerw na mocy rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 85k

Przyznawanie praw do sadzenia z rezerwy

1. Państwa członkowskie mogą przyznać prawa z rezerwy:

- a) bez opłat – producentom, którzy nie przekroczyli czterdziestego roku życia, posiadają stosowne umiejętności i kompetencje zawodowe, zakładają gospodarstwo po raz pierwszy i formalnie są osobami kierującymi gospodarstwem;
- b) za opłatą do krajowego lub, w odpowiednich przypadkach, regionalnego funduszu – producentom, którzy zamierzają wykorzystać prawa do założenia winnic, z których produkcja ma zapewniony zbyt.

Państwa członkowskie określają kryteria ustalania kwoty opłat, o których mowa w pierwszym akapicie lit. b), które mogą się różnić w zależności od planowanego końcowego produktu danej winnicy, oraz pozostałego okresu przejściowego, w czasie którego ma zastosowanie zakaz nowych sadzeń, jak przewidziano w art. 85 g ust. 1 i 2.

2. W przypadku praw do sadzenia przyznawanych z rezerwy państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) lokalizacja i odmiany oraz techniki upraw gwarantowały, że powstała w ich wyniku produkcja jest dostosowana do popytu rynkowego;
- b) odnośne zbiory były średnimi zbiorami typowymi dla regionu, w szczególności w przypadku, gdy prawa do sadzenia pochodzące z regionów nienawadnianych są wykorzystywane w regionach nawadnianych.

3. Prawa do sadzenia przyznane z rezerwy, które nie są wykorzystane przed upływem drugiego roku winiarskiego następującego po roku, w którym zostały one przyznane, przepadają i wracają do rezerwy.

4. Prawa do sadzenia w rezerwie wygasają, jeśli nie są wykorzystane przed końcem piątego roku winiarskiego następującego po roku ich powrotu do rezerwy.

5. Jeśli w państwie członkowskim istnieją rezerwy regionalne, dane państwo może określić przepisy zezwalające na przenoszenie praw do sadzenia między regionalnymi rezerwami. Jeśli w państwie członkowskim istnieją zarówno rezerwy regionalne, jak i krajowe, dane państwo może również zezwolić na przeniesienia między tymi rezerwami.

Przeniesienia mogą stać się przedmiotem współczynnika redukcji.

Artykuł 85l**De minimis**

Przepisów niniejszej podsekcji nie stosuje się w odniesieniu do państw członkowskich, w których wspólnotowy system praw do sadzenia nie miał zastosowania przed dniem 31 grudnia 2007 r.

Artykuł 85m**Bardziej restrykcyjne przepisy krajowe**

Państwa członkowskie mogą przyjąć bardziej restrykcyjne przepisy krajowe w odniesieniu do przyznawania praw do nowego sadzenia lub praw do ponownego sadzenia. Mogą też wymagać, aby odpowiednie wnioski i właściwe informacje, które należy w nich umieścić, były uzupełniane dodatkowymi informacjami koniecznymi do monitorowania i rozwoju potencjału produkcyjnego.

Artykuł 85n**Środki wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wykonania niniejszej podsekcji.

Przepisy te w szczególności mogą obejmować:

- a) przepisy mające na celu uniknięcie nadmiernych opłat administracyjnych przy stosowaniu przepisów niniejszej podsekcji;
- b) koegzystencję winorośli, zgodnie z art. 85i ust. 2;
- c) zastosowanie współczynnika redukcji, o którym mowa w art. 85k ust. 5.

Podsekcja III**Program karczowania winorośli****Artykuł 85o****Czas trwania**

Przepisy niniejszej podsekcji stosuje się do końca roku winiarskiego 2010/2011.

Artykuł 85p**Zakres stosowania i definicja**

Niniejsza podsekcja ustanawia warunki otrzymywania przez plantatorów winorośli premii za karczowanie winorośli (zwanej dalej „premią za karczowanie”).

Artykuł 85q**Warunki kwalifikowalności**

Premia za karczowanie może być przyznana jedynie, jeśli dany obszar spełnia następujące warunki:

- a) nie otrzymywał wsparcia wspólnotowego lub wsparcia krajowego na restrukturyzację i środki służące przekształceniu w ciągu 10 lat winiarskich poprzedzających wniosek o premię związaną z karczowaniem;
- b) nie otrzymywał wsparcia wspólnotowego w ramach żadnej innej wspólnej organizacji rynku w ciągu 5 lat winiarskich poprzedzających wniosek o premię związaną z karczowaniem;
- c) jest dobrze utrzymany;
- d) jest nie mniejszy niż 0,1 hektara. Jednakże – jeśli tak zdecyduje państwo członkowskie – dla pewnych regionów administracyjnych tego państwa członkowskiego, w których średni obszar uprawy winorośli należący do gospodarstwa produkującego wino jest większy niż jeden hektar, minimalna powierzchnia może zostać ustalona na 0,3 hektara;
- e) nie został obsadzony z naruszeniem jakichkolwiek mających zastosowanie przepisów wspólnotowych lub krajowych; oraz
- f) został obsadzony odmianą winorośli klasyfikowaną zgodnie z art. 120a ust. 2.

Niezależnie od ust. 1 lit. e), obszary o sytuacji uregulowanej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i art. 85b ust. 1 niniejszego rozporządzenia kwalifikują się do premii za karczowanie.

Artykuł 85r**Wysokość premii za karczowanie**

1. Skalę dla premii za karczowanie, które będą przyznawane, ustala Komisja.
2. Konkretna kwota premii za karczowanie jest określana przez państwa członkowskie w ramach skali, o której mowa w ust. 1, i na podstawie dotychczasowych zbiorów danego gospodarstwa.

Artykuł 85s**Procedura i budżet**

1. Zainteresowani producenci składają wnioski o premię za karczowanie do właściwych organów państw członkowskich najpóźniej do dnia 15 września każdego roku. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć wcześniejszą datę niż 15 września, pod warunkiem że jest ona późniejsza niż 30 czerwca oraz że uwzględniają one w należyтым stopniu, w stosownych przypadkach, stosowanie wyłączeń przewidzianych w art. 85u.

2. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne otrzymanych wniosków, rozpatrują kwalifikujące się wnioski i powiadamiają Komisję do dnia 15 października każdego roku o całkowitym obszarze i kwotach, których dotyczą te wnioski, w podziale na regiony i wielkość zbiorów.

3. Maksymalny roczny budżet dla programu karczowania winorośli przedstawiony jest w załączniku Xd.

4. Do dnia 15 listopada każdego roku Komisja ustanawia jednolitą stawkę procentową akceptacji zgłoszonych kwot, jeśli całkowita kwota zgłoszona Komisji przez państwa członkowskie przekracza dostępne środki budżetowe, uwzględniając, w stosownych przypadkach, stosowanie art. 85u ust. 2 i 3.

5. Do dnia 1 lutego każdego roku państwa członkowskie przyjmują wnioski:

a) dotyczące obszarów, w odniesieniu do których złożono wnioski dotyczące całego obszaru, jeśli Komisja nie ustanowiła stawki procentowej, o której mowa w ust. 4; lub

b) dotyczące obszarów ustanowionych w wyniku zastosowania stawki procentowej, o której mowa w ust. 4, w oparciu o obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria i zgodnie z następującymi priorytetami:

(i) państwa członkowskie przyznają priorytet wnioskodawcom, których wniosek o wypłacenie premii za karczowanie obejmuje całą ich winnicę;

(ii) państwa członkowskie przyznają drugi priorytet wnioskodawcom w wieku nie więcej niż 55 lat, lub starszym, w przypadku gdy państwa członkowskie tak postanowią.

Artykuł 85t

Zasada współzależności

Jeśli w odniesieniu do rolników stwierdzono, że w swoich gospodarstwach, w jakimkolwiek okresie w ciągu trzech lat od wypłacenia premii za karczowanie, nie przestrzegali wymogów podstawowych w zakresie zarządzania oraz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o której mowa w art. 3–7 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadku gdy takie nieprzestrzeganie jest wynikiem działania lub zaniechania bezpośrednio przypisywanego rolnikowi, kwota wypłaty zostaje zmniejszona lub anulowana częściowo lub całkowicie w zależności od wagi, zakresu, czasu trwania oraz częstotliwości przypadków nieprzestrzegania; w stosownych przypadkach od rolnika wymaga się zwrotu wypłaconej kwoty zgodnie z warunkami ustanowionymi we wspomnianych przepisach.

Artykuł 85u

Wyłączenia

1. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o odrzuceniu wszelkich kolejnych wniosków, o których

mowa w art. 85s ust. 1, gdy tylko skumulowany obszar poddany karczowaniu na jego terytorium osiąga 8 % jego powierzchni upraw winorośli, jak określono w załączniku Xe.

Państwo członkowskie może podjąć decyzję o odrzuceniu wszelkich kolejnych wniosków, o których mowa w art. 85s ust. 1, gdy tylko skumulowany obszar poddany karczowaniu w tym regionie osiąga 10 % powierzchni regionu przeznaczonej pod uprawę winorośli.

2. Komisja może podjąć decyzję o przerwaniu stosowania programu karczowania w państwie członkowskim, jeśli – biorąc pod uwagę wnioski czekające na rozpatrzenie – dalsze karczowanie doprowadziłoby do tego, że skumulowany obszar poddany karczowaniu stanowiłby ponad 15 % całkowitego obszaru przeznaczonego w danym państwie członkowskim pod uprawę winorośli, jak określono w załączniku Xe.

3. Komisja może podjąć decyzję o przerwaniu stosowania programu karczowania w państwie członkowskim w danym roku, jeśli – biorąc pod uwagę wnioski czekające na rozpatrzenie – dalsze karczowanie doprowadziłoby do tego, że skumulowany obszar poddany karczowaniu stanowiłby w tym roku realizacji programu ponad 6 % całkowitego obszaru przeznaczonego w danym państwie członkowskim pod uprawę winorośli, jak określono w załączniku Xe.

4. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że winnice położone w obszarach górskich i na zboczach o dużym nachyleniu nie kwalifikują się do programu karczowania zgodnie z warunkami, które określili Komisja.

5. Państwa członkowskie mogą oświadczyć, że pewne obszary nie kwalifikują się do programu karczowania, jeśli zastosowanie tego programu byłoby niezgodne z wymogami w zakresie ochrony środowiska. Obszary w ten sposób zadeklarowane jako niekwalifikujące się do programu nie przekraczają 3 % całkowitego obszaru uprawy winorośli, jak określono w załączniku Xe.

6. Grecja może zdecydować, że obszary obsadzone winnicami na wyspach na Morzu Egejskim i greckich wyspach na Morzu Jońskim, z wyjątkiem Krety i Eubii, nie kwalifikują się do programu karczowania.

7. System karczowania przedstawiony w niniejszej podsekcji nie ma zastosowania na Azorach, na Maderze i na Wyspach Kanaryjskich.

8. Państwa członkowskie przyznają producentom z obszarów niekwalifikujących się lub uznanych za niekwalifikujące się na mocy ust. 4–7 priorytet przy otrzymywaniu innych form pomocy określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do sektora wina, w szczególności, w stosownych przypadkach, na restrukturyzację i środki służące przekształceniu w ramach programów wsparcia i programów rozwoju obszarów wiejskich.

Artykuł 85v

De minimis

Przepisów niniejszej podsekcji nie stosuje się w odniesieniu do państw członkowskich, w których produkcja wina w roku winiarskim nie przekracza 50 000 hektolitrów. Produkcja ta jest obliczana na podstawie średniej produkcji w ciągu pięciu poprzedzających lat winiarskich.

Artykuł 85w

Uzupełniająca pomoc krajowa

Poza przyznaną premią za karczowanie państwa członkowskie mogą przyznać uzupełniającą pomoc krajową nieprzekraczającą 75 % mającej zastosowanie premii za karczowanie.

Artykuł 85x

Środki wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wykonania niniejszej podsekcji.

Przepisy te w szczególności mogą obejmować:

- a) szczegółowe warunki kwalifikowalności, o których mowa w art. 85q, zwłaszcza w odniesieniu do dowodów, że w latach 2006 i 2007 dane obszary były właściwie utrzymywane;
 - b) skale premii i kwot, o których mowa w art. 85r;
 - c) kryteria dotyczące wyłączeń, o których mowa w art. 85u;
 - d) wymagania w zakresie sprawozdawczości w odniesieniu do państw członkowskich, dotyczące wdrażania programu karczowania, obejmujące sankcje w przypadku opóźnień w przygotowywaniu sprawozdań oraz informacje przekazywane przez państwa członkowskie producentom w odniesieniu do dostępności programu;
 - e) wymagania dotyczące sprawozdawczości w odniesieniu do uzupełniającej pomocy krajowej;
 - f) terminy płatności.”;
- 7) w części II tytuł I rozdział IV dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja IVb

Programy wsparcia w sektorze wina

Podsekcja I

Przepisy wprowadzające

Artykuł 103i

Zakres stosowania

Niniejsza sekcja ustanawia zasady regulujące przyznawanie funduszy Wspólnoty państwom członkowskim oraz ich wykorzystanie przez państwa członkowskie w ramach krajowych programów wsparcia (zwanym dalej „programami wsparcia”) w celu finansowania szczególnych środków wsparcia przeznaczonych dla sektora wina.

Artykuł 103j

Zgodność i spójność

1. Programy wsparcia muszą być zgodne z prawem wspólnotowym i spójne z działaniami, polityką oraz priorytetami Wspólnoty.

2. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za programy wsparcia i zapewniają, aby były one wewnętrznie spójne oraz sporządzane i realizowane w sposób obiektywny, przy uwzględnieniu sytuacji ekonomicznej odnośnych producentów oraz konieczności unikania nieuzasadnionego nierównego traktowania producentów.

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za zapewnianie i przeprowadzanie niezbędnych kontroli oraz nakładanie sankcji w związku z nieprzestrzeganiem zasad programów wsparcia.

3. Nie przyznaje się wsparcia:

- a) na projekty badawcze i działania wspierające projekty badawcze;
- b) na działania, które są ujęte w krajowych programach państw członkowskich dotyczących rozwoju obszarów wiejskich na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Podsekcja II

Przedstawienie i treść programów wsparcia

Artykuł 103k

Przedstawienie programów wsparcia

1. Każde państwo członkowskie będące producentem, o którym mowa w załączniku Xb, przedstawia Komisji projekt pięcioletniego programu wsparcia uwzględniającego środki zgodne z zapisami niniejszej sekcji.

Programy wsparcia, które zaczęły obowiązywać zgodnie z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 479/2008, mają nadal zastosowanie na mocy niniejszego rozporządzenia.

Środki wsparcia w programach wsparcia ustanawia się na takim poziomie geograficznym, jaki zainteresowane państwo członkowskie uzna za najwłaściwszy. Zanim program wsparcia zostanie przedstawiony Komisji, podlega on konsultacjom z właściwymi organami i organizacjami odpowiedniego szczebla podziału terytorialnego.

Każde państwo członkowskie przedstawia jeden projekt programu wsparcia, który może uwzględniać zróżnicowanie regionalne.

2. Programy wsparcia zaczynają obowiązywać po upływie trzech miesięcy od ich przedstawienia Komisji.

Jeśli jednak przedstawiony program wsparcia nie spełnia warunków ustanowionych w niniejszej sekcji, Komisja informuje o tym dane państwo członkowskie. W takim przypadku państwo członkowskie przedstawia Komisji zmieniony program wsparcia. Zmieniony program wsparcia zaczyna obowiązywać po upływie dwóch miesięcy od chwili jego zgłoszenia, chyba że nadal występuje brak zgodności, w którym to przypadku stosuje się niniejszy akapit.

3. Ustęp 2 stosuje się odpowiednio do zmian wprowadzanych do programów wsparcia przedstawionych przez państwa członkowskie.

4. Artykuł 103l nie ma zastosowania w przypadku, gdy jedyny środek, z którego korzysta państwo członkowskie w ramach programu wsparcia, polega na przeniesieniu do systemu płatności jednolitej, o którym mowa w art. 103o. W takim przypadku art. 188a ust. 5 ma zastosowanie jedynie w odniesieniu do roku, w którym następuje przeniesienie, a art. 188a ust. 6 nie stosuje się.

Artykuł 103l

Treść programów wsparcia

Programy wsparcia składają się z następujących elementów:

- a) szczegółowego opisu zaproponowanych środków wraz z odpowiadającymi im celami przedstawionymi w ujęciu ilościowym;
- b) wyników przeprowadzonych konsultacji;

- c) oceny pokazującej oczekiwane skutki techniczne, gospodarcze, środowiskowe i społeczne;
- d) harmonogramu wprowadzania tych środków w życie;
- e) ogólnego zestawienia finansowego środków, które mają zostać uruchomione, oraz przewidywanego orientacyjnego podziału tych zasobów finansowych między poszczególne środki zgodnie z pułapami przewidzianymi w załączniku Xb;
- f) kryteriów i wskaźników ilościowych służących monitorowaniu i ocenie oraz działań podjętych w celu odpowiedniej i skutecznej realizacji programów wsparcia; oraz
- g) informacji wskazujących właściwe organy i jednostki odpowiedzialne za realizację programu.

Artykuł 103m

Kwalifikujące się środki

1. Programy wsparcia obejmują co najmniej jeden z następujących środków:
 - a) wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 103o;
 - b) promocję zgodnie z art. 103p;
 - c) restrukturyzację i przekształcanie winnic zgodnie z art. 103q;
 - d) zielone zbiory zgodnie z art. 103r;
 - e) fundusze wspólnego inwestowania zgodnie z art. 103s;
 - f) ubezpieczanie zbiorów zgodnie z art. 103t;
 - g) inwestycje zgodnie z art. 103u;
 - h) destylację produktów ubocznych zgodnie z art. 103v;
 - i) destylację alkoholu spożywczego zgodnie z art. 103w;
 - j) destylację w sytuacjach kryzysowych zgodnie z art. 103x;
 - k) stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego zgodnie z art. 103y.
2. Programy wsparcia nie zawierają środków innych niż wymienione w art. 103o–103y.

Artykuł 103n**Zasady ogólne dotyczące programów wsparcia**

1. Przydział dostępnych środków finansowych Wspólnoty oraz pułapy budżetowe przewidziane są w załączniku Xb.
2. Wsparcie wspólnotowe dotyczy wyłącznie wydatków kwalifikowalnych poniesionych po przedstawieniu odnośnego programu wsparcia, o czym mowa w art. 103k ust. 1.
3. Państwa członkowskie nie uczestniczą w kosztach środków finansowanych przez Wspólnotę w ramach programów wsparcia.
4. W drodze odstępstwa od ust. 3, państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową zgodnie z odpowiednimi zasadami Wspólnoty dotyczącymi pomocy państwa w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 103p, 103t oraz 103u.

Maksymalna stawka pomocy ustanowiona zgodnie ze stosownymi zasadami Wspólnoty dotyczącymi pomocy państwa odnosi się do całkowitego finansowania publicznego obejmującego zarówno środki wspólnotowe, jak i krajowe.

Podsekcja III**Szczególne środki wsparcia****Artykuł 103o****System płatności jednolitej i wsparcie dla plantatorów winorośli**

1. Państwa członkowskie mogą udzielać wsparcia plantatorom winorośli, przyznając im uprawnienia do płatności w rozumieniu tytułu III rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zgodnie z pkt O załącznika VII do tego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie, które zamierzają wykorzystać możliwość, o której mowa w ust. 1, uwzględniają to wsparcie w swoich programach wsparcia, w tym – w odniesieniu do kolejnych przesunięć środków do systemu płatności jednolitej – poprzez zmiany w tych programach zgodnie z art. 103k ust. 3.
3. Po wejściu w życie wsparcia, o którym mowa w ust. 1, powinno ono:
 - a) pozostać w systemie płatności jednolitej, a zatem nie być dostępne ani udostępniane na mocy art. 103k ust. 3 na środki wymienione w art. 103p–103y niniejszego rozporządzenia w kolejnych latach funkcjonowania programów wsparcia;
 - b) proporcjonalnie zmniejszyć w programach wsparcia kwotę funduszy dostępnych na środki wymienione w art. 103p–103y niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 103p**Promocja na rynkach krajów trzecich**

1. Wsparcie udzielane w ramach niniejszego artykułu obejmuje działania informacyjne lub promocyjne dotyczące win wspólnotowych, prowadzone w krajach trzecich, a co za tym idzie, zwiększające ich konkurencyjność w tych państwach.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do win posiadających chronioną nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne lub win o podanej nazwie odmiany winorośli.
3. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą mieć wyłącznie postać:
 - a) działań PR, promocyjnych lub reklamowych, w szczególności podkreślających zalety produktów wspólnotowych, zwłaszcza pod względem jakości, bezpieczeństwa żywności i przyjazności wobec środowiska;
 - b) uczestnictwa w wydarzeniach, targach lub wystawach o randze międzynarodowej;
 - c) kampanii informacyjnych, w szczególności dotyczących wspólnotowych systemów obejmujących nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne i produkcję ekologiczną;
 - d) badań nowych rynków, koniecznych do rozszerzenia rynków zbytu;
 - e) badań w celu oceny wyników działań informacyjnych i promocyjnych.
4. Udział Wspólnoty w kosztach działań promocyjnych nie przekracza 50 % kwoty wydatków kwalifikowalnych.

Artykuł 103q**Restrukturyzacja i przekształcanie winnic**

1. Celem działań dotyczących restrukturyzacji i przekształcania winnic jest wzrost konkurencyjności producentów wina.
2. Restrukturyzacja i przekształcanie winnic uzyskują wsparcie zgodnie z niniejszym artykułem, jedynie jeżeli państwo członkowskie przedstawiło wykaz swojego potencjału produkcyjnego zgodnie z art. 185a ust. 3.
3. Wsparcie restrukturyzacji i przekształcania winnic może obejmować wyłącznie jedno lub kilka następujących działań:
 - a) konwersję odmian, w tym konwersję przez przeszczerpianie;

- b) przeniesienie winnic;
- c) poprawę jakości zarządzania winnicą.

Wsparcie nie obejmuje zwykłej odnowy winnic, których naturalny okres eksploatacji ma się ku końcowi.

4. Wsparcie restrukturyzacji i przekształcania winnic może być udzielane wyłącznie w następującej formie:

- a) rekompensaty dla producentów za utratę dochodów spowodowaną wdrożeniem środka;
- b) udziału w kosztach restrukturyzacji i przekształcania.

5. Rekompensaty dla producentów za utratę dochodów, o których mowa w ust. 4 lit. a), mogą pokryć do 100 % odnośnej utraty i przybrać jedną z następujących form:

- a) niezależnie od przepisów części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II określających przejściowy system praw do sadzenia, zgody na współistnienie starych i nowych winorośli przez ustalony okres czasu, który nie jest dłuższy niż trzy lata, do końca okresu przejściowego dotyczącego praw do sadzenia;
- b) rekompensaty finansowej.

6. Udział Wspólnoty w rzeczywistych kosztach restrukturyzacji i przekształcania nie może przekroczyć 50 % tych kosztów. W regionach klasyfikowanych jako regiony konwergencji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności (*) udział Wspólnoty w kosztach restrukturyzacji i przekształcania nie może przekroczyć 75 %.

Artykuł 103r

Zielone zbiory

1. Dla celów niniejszego artykułu termin »zielone zbiory« oznacza całkowite zniszczenie lub usunięcie jeszcze niedojrzałych kiści winogron, redukując w ten sposób do zera plon z danego obszaru.

2. Wsparcie na rzecz zielonych zbiorów przyczynia się do przywrócenia równowagi między podażą a popytem na rynku wina we Wspólnocie, tak aby zapobiegać kryzysom rynkowym.

3. Wsparcie na rzecz zielonych zbiorów może być przyznane jako rekompensata w formie zryczałtowanej dopłaty do hektara, której wysokość ustala dane państwo członkowskie.

Dopłata ta nie może przekroczyć 50 % kwoty bezpośrednich kosztów zniszczenia lub usunięcia kiści winogron i utraconego dochodu związanego z tym zniszczeniem lub usunięciem.

4. Dane państwa członkowskie ustalają oparty na obiektywnych kryteriach system, tak aby zapewnić wykluczenie sytuacji, w której działanie polegające na zielonych zbiorach powoduje, że poszczególni producenci wina otrzymują rekompensatę przekraczającą pułapy, o których mowa w ust. 3 akapit drugi.

Artykuł 103s

Fundusze wspólnego inwestowania

1. Wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania stanowi pomoc dla producentów starających się ubezpieczyć się od wahań rynku.

2. Wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania może być przyznane w formie czasowej i malejącej pomocy przeznaczonej na pokrycie kosztów administracyjnych ponoszonych w związku z tymi funduszami.

Artykuł 103t

Ubezpieczenie zbiorów

1. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów przyczynia się do zabezpieczenia dochodów producentów, którzy ponieśli szkody w następstwie klęsk żywiołowych, niekorzystnych zdarzeń pogodowych, chorób lub epidemii szkodników.

2. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów może być przyznane w formie udziału finansowego Wspólnoty w kosztach, który nie może przekroczyć:

- a) 80 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia od strat powstałych w wyniku niekorzystnych zdarzeń pogodowych, które można zaliczyć do klęsk żywiołowych;
- b) 50 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia od:
 - (i) strat, o których mowa w lit. a), oraz innych strat spowodowanych niekorzystnymi zdarzeniami pogodowymi;
 - (ii) strat spowodowanych przez zwierzęta, choroby roślin lub epidemie szkodników.

3. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów może być przyznane wyłącznie w sytuacji, gdy odnośne ubezpieczenie nie kompensuje producentom więcej niż 100 % utraconych dochodów, uwzględniając jednocześnie wszelkie rekompensaty uzyskane przez producentów w ramach innych programów wsparcia związanych z ubezpieczonym ryzykiem.

4. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów nie może zakłócać konkurencji na rynku ubezpieczeń.

Artykuł 103u

Inwestycje

1. Można udzielać wsparcia dla inwestycji materialnych i niematerialnych w zakresie urządzeń przetwórczych, infrastruktury do produkcji wina i wprowadzania do obrotu wina, które pozytywnie wpływają na całościowe wyniki finansowe przedsiębiorstwa oraz dotyczą co najmniej jednego z następujących czynników:

- a) produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów, o których mowa w załączniku XIb;
- b) rozwoju nowych produktów, procesów i technologii związanych z produktami, o których mowa w załączniku XIb.

2. Wsparcie udzielane na mocy ust. 1 w maksymalnej stawce ogranicza się do mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (**). Dla terytoriów Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich, mniejszych wysp Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 i francuskich departamentów zamorskich nie mają zastosowania żadne ograniczenia maksymalnej stawki. Dla przedsiębiorstw, które nie są objęte art. 2 ust. 1 tytułu I załącznika do zalecenia 2003/361/WE, zatrudniających mniej niż 750 pracowników lub mających obrót nieprzekraczający 200 milionów EUR, maksymalna intensywność pomocy zmniejszana jest o połowę.

Wsparcia nie udziela się zagrożonym przedsiębiorstwom w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw.

3. Z kwalifikujących się wydatków wyłącza się elementy, o których mowa w art. 71 ust. 3 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

4. Do wkładu Wspólnoty mają zastosowanie następujące maksymalne stawki pomocy związane z kwalifikującymi się do wsparcia kosztami inwestycji:

- a) 50 % w regionach zaklasyfikowanych jako regiony konwergencji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1083/2006;

b) 40 % w regionach innych niż regiony konwergencji;

c) 75 % w regionach najbardziej oddalonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 247/2006;

d) 65 % na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1405/2006.

5. Artykuł 72 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 ma odpowiednio zastosowanie do wsparcia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 103v

Destylacja produktów ubocznych

1. Można przyznać wsparcie dla dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji produktów ubocznych powstających podczas produkcji wina, która to destylacja została przeprowadzona zgodnie z warunkami określonymi w załączniku XVb punkt D.

Kwotę pomocy ustala się w zależności od procentowej zawartości alkoholu i liczby hektolitrow. Nie wypłaca się żadnej pomocy dla zawartości alkoholu w produktach ubocznych przeznaczonych do destylacji, która przekracza 10 % w stosunku do zawartości alkoholu w wyprodukowanym winie.

2. Maksymalne poziomy pomocy mające zastosowanie ustala Komisja na podstawie kosztów zbiorów i przetwórstwa.

3. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1 i na którą przyznano wsparcie, jest stosowany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, tak aby uniknąć zakłócania konkurencji.

Artykuł 103w

Destylacja do alkoholu spożywczego

1. Do dnia 31 lipca 2012 r. można przyznawać producentom wsparcie dla wina poddawanego destylacji do alkoholu spożywczego w formie pomocy na hektar.

2. Zanim zostanie udzielone wsparcie, należy przedstawić stosowne umowy dotyczące destylacji wina oraz stosowne dowody dostarczenia go do destylacji.

Artykuł 103x

Destylacja w sytuacji kryzysowej

1. Do dnia 31 lipca 2012 r. można przyznawać wsparcie dla dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji nadmiaru wina, o czym decydują państwa członkowskie w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych, tak aby zmniejszyć lub zlikwidować jego nadmiar, zapewniając zarazem ciągłość dostaw w okresie od jednego zbioru do następnego.

2. Maksymalne poziomy pomocy mające zastosowanie ustala Komisja.

3. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1 i na którą przyznano wsparcie, jest stosowany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, tak aby uniknąć zakłócania konkurencji.

4. Część dostępnego budżetu wykorzystywana na finansowanie środka dotyczącego destylacji w sytuacji kryzysowej nie przekracza następujących udziałów procentowych w całości dostępnych funduszy określonych w załączniku Xb dla każdego państwa członkowskiego na dany rok budżetowy:

— 20 % w roku 2009,

— 15 % w roku 2010,

— 10 % w roku 2011,

— 5 % w roku 2012.

5. Państwa członkowskie mogą zwiększyć dostępne fundusze przeznaczone na finansowanie środka dotyczącego destylacji w sytuacji kryzysowej poza limity roczne przewidziane w ust. 4 poprzez dokonanie wkładu z funduszy krajowych w ramach następujących limitów (wyrażonych w procentach stosowanego pułapu rocznego wskazanego w ust. 4):

— 5 % w roku winiarskim 2010,

— 10 % w roku winiarskim 2011,

— 15 % w roku winiarskim 2012.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie powiadamiają Komisję o dodaniu funduszy krajowych, o których mowa w akapicie pierwszym; Komisja zatwierdza transakcję przed udostępnieniem funduszy.

Artykuł 103y

Stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego

1. Do dnia 31 lipca 2012 r. można przyznawać wsparcie producentom wina, którzy stosują zagęszczonego moszcz winogronowy, w tym rektyfikowany zagęszczonego moszcz winogronowy, w celu zwiększenia naturalnego stężenia alkoholu w produktach zgodnie z warunkami określonymi w załączniku XVa.

2. Kwotę pomocy ustala się w zależności od potencjalnego stężenia alkoholu w objętości wyrażonego w procentach i od liczby hektolitrów moszczu zastosowanego do wzbogacenia.

3. Maksymalne poziomy pomocy mające zastosowanie do tego środka w różnych obszarach uprawy winorośli ustala Komisja.

Artykuł 103z

Zasada współzależności

Jeśli w odniesieniu do rolników stwierdzono, że w swoich gospodarstwach, w jakimkolwiek czasie w okresie trzech lat od wypłacenia pomocy w ramach programów wsparcia restrukturyzacji i przekształcania lub w jakimkolwiek czasie w okresie jednego roku od wypłacenia pomocy w ramach programów wsparcia zielonych zbiorów, nie przestrzegali podstawowych wymogów w zakresie zarządzania i zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w art. 3–7 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadku gdy brak zgodności jest wynikiem działania lub zaniechania bezpośrednio przypisywanego rolnikowi, kwota wypłaty zostaje obniżona lub anulowana częściowo lub całkowicie w zależności od wagi, zakresu, czasu trwania oraz częstotliwości naruszenia i, w stosownych przypadkach, od rolnika wymagany jest zwrot wypłaconej kwoty zgodnie z warunkami ustanowionymi we wspomnianych przepisach.

Podsekcja IV

Przepisy proceduralne

Artykuł 103za

Środki wykonawcze

Komisja przyjmuje środki niezbędne do wykonania niniejszej sekcji.

Środki te w szczególności mogą obejmować:

- a) format prezentacji programów wsparcia;
- b) zasady dotyczące zmian programów wsparcia po rozpoczęciu ich stosowania;
- c) szczegółowe zasady wdrażania środków przewidzianych w art. 103p–103y;
- d) warunki publikacji i podawania do wiadomości publicznej informacji na temat pomocy pochodzącej z funduszy wspólnotowych.

(*) Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

(**) Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.”;

- 8) w części II tytuł II rozdział I nagłówek otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ I

Przepisy regulujące wprowadzanie do obrotu i produkcję”;

- 9) w części II tytuł II rozdział I sekcja I nagłówek otrzymuje brzmienie:

„Sekcja I

Zasady wprowadzania do obrotu”;

- 10) dodaje się artykuły w następującym brzmieniu:

„Artykuł 113c

Zasady wprowadzania do obrotu w celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win

1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win, w tym winogron, moszczu i win, na bazie których są wyprodukowane, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży, w szczególności poprzez wdrażanie decyzji podejmowanych przez organizacje międzybranżowe, o których mowa w art. 123 ust. 3 i 125o.

Zasady takie są proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie powinny:

- a) odnosić się do jakiegokolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;
- b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli ceny są ustalane jako wskazówka lub zalecenie;
- c) uniemożliwiać dostępu do znacznej części zbiorów, które inaczej byłyby dostępne;
- d) pozwalać na odmowę wydania krajowych i wspólnotowych zaświadczeń wymaganych do obrotu i sprzedaży win, jeśli takie wprowadzenie do obrotu jest zgodne z tymi zasadami.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, muszą być podane do wiadomości podmiotom gospodarczym poprzez opublikowanie ich *in extenso* w urzędowych publikacjach danego państwa członkowskiego.

3. Obowiązek powiadamiania, o którym mowa w art. 125o ust. 3, dotyczy również decyzji lub działań podejmowanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 113d

Przepisy szczególne w sprawie wprowadzania do obrotu wina

1. Oznaczenie kategorii produktu winiarskiego, jak przewidziano w załączniku XIb, może być stosowane we Wspólnocie jedynie do wprowadzania do obrotu produktu zgodnego z odpowiednimi warunkami ustanowionymi w tym załączniku.

Jednak niezależnie od art. 118y ust. 1 lit. a) państwa członkowskie mogą zezwolić na używanie słowa „wino”, jeżeli:

- a) występuje ono w połączeniu z nazwą owocu w formie nazwy złożonej w odniesieniu do wprowadzanych na rynek produktów otrzymywanych w procesie fermentacji owocu innego niż winogrona; lub
- b) jest ono częścią nazwy złożonej.

Unika się jakiegokolwiek pomyłki z produktami odpowiadającymi kategoriom win wymienionym w załączniku XIb.

2. Kategorie produktów winiarskich wymienione w załączniku XIb mogą zostać zmienione przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4.

3. Z wyjątkiem wina butelkowanego, w odniesieniu do którego istnieje dowód, że butelkowanie zostało przeprowadzone przed dniem 1 września 1971 r., wino wyprodukowane z odmian winorośli wymienionych w klasyfikacjach przygotowanych zgodnie z art. 120a ust. 2 akapit pierwszy, lecz nieodpowiadające żadnej z kategorii określonych w załączniku XIb, używane jest jedynie do spożycia przez rodziny poszczególnych producentów wina oraz do produkcji octu winnego lub do destylacji.”;

- 11) w części II tytuł II rozdział I dodaje się sekcje w brzmieniu:

„Sekcja Ia

Nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne oraz określenia tradycyjne w sektorze wina

Artykuł 118a

Zakres stosowania

1. Przepisy dotyczące nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych określone w niniejszej sekcji mają zastosowanie do produktów, o których mowa w załączniku XIb ust. 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 i 16.

2. Podstawą przepisów, o których mowa w ust. 1, jest:

- a) ochrona prawnie uzasadnionych interesów:

(i) konsumentów; oraz

(ii) producentów;

b) zapewnienie sprawnego funkcjonowania wspólnego rynku danych produktów; oraz

c) promocja produktów wysokiej jakości przy jednoczesnym zezwoleniu na krajowe środki wspierające politykę jakości.

Podsekcja I

Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne

Artykuł 118b

Definicje

1. Dla celów niniejszej podsekcji zastosowanie mają następujące definicje:

a) »nazwa pochodzenia« oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w szczególnych przypadkach, kraju, która to nazwa służy do opisu produktu, o którym mowa w art. 118a ust. 1, spełniającego następujące wymogi:

(i) jego jakość i cechy charakterystyczne są zasadniczo lub wyłącznie związane ze szczególnym środowiskiem geograficznym z właściwymi dla niego czynnikami przyrodniczymi oraz ludzkimi;

(ii) winogrona, z których jest produkowany, pochodzą wyłącznie z tego geograficznego obszaru;

(iii) jego produkcja odbywa się w tym geograficznym obszarze; oraz

(iv) otrzymywany jest z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera*;

b) »oznaczenie geograficzne« oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w szczególnych przypadkach, kraju, która to nazwa służy do opisu produktu, o którym mowa w art. 118a ust. 1, spełniającego następujące wymogi:

(i) posiada szczególną jakość, reputację lub inne cechy charakterystyczne, które można przypisać temu pochodzeniu geograficznemu;

(ii) przynajmniej 85 % winogron, z których jest produkowany, pochodzi wyłącznie z tego obszaru geograficznego;

(iii) jego produkcja odbywa się w tym obszarze geograficznym; oraz

(iv) otrzymywany jest z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera* lub z krzyżówki tych gatunków z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*.

2. Niektóre tradycyjne używane nazwy stanowią nazwę pochodzenia, w przypadku gdy:

a) oznaczają wino;

b) odnoszą się do nazwy geograficznej;

c) spełniają wymogi, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv); oraz

d) przechodzą procedurę obejmowania ochroną nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, o których mowa w niniejszej podsekcji.

3. Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne, w tym odnoszące się do obszarów geograficznych w krajach trzecich, kwalifikują się do ochrony we Wspólnocie zgodnie z przepisami określonymi w niniejszej podsekcji.

Artykuł 118c

Zawartość wniosków o objęcie nazwy ochroną

1. Wnioski o objęcie ochroną nazw jako nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych obejmują dokumentację techniczną zawierającą:

a) nazwę, która ma być chroniona;

b) nazwę i adres wnioskodawcy;

c) specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2; oraz

d) jednolity dokument streszczający specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2.

2. Specyfikacja produktu umożliwia zainteresowanym stronom kontrolę odpowiednich warunków produkcji objętej nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym.

Zawiera ona co najmniej:

a) nazwę, która ma być chroniona;

b) opis wina (win):

(i) dla win z nazwą pochodzenia – jego najważniejsze analityczne i organoleptyczne cechy charakterystyczne;

- (ii) dla win z oznaczeniem geograficznym – jego najważniejsze analityczne cechy charakterystyczne oraz ocenę lub oznaczenie jego organoleptycznych cech charakterystycznych;
- c) w stosownych przypadkach, szczególne praktyki enologiczne stosowane przy produkcji wina (win), a także ograniczenia obowiązujące w przypadku produkcji tego (tych) wina (win);
- d) wytyczenie granic danego obszaru geograficznego;
- e) maksymalną wydajność z hektara;
- f) wskazanie odmiany lub odmian winorośli, z których otrzymywane jest (są) wino(-a);
- g) szczegóły określające związek, o którym mowa w art. 118b ust. 1 lit. a) ppkt (i) lub, w stosownych przypadkach, w art. 118b ust. 1 lit. b) ppkt (i);
- h) obowiązujące wymogi ustanowione w przepisach wspólnotowych lub krajowych lub, jeżeli tak przewidziały państwa członkowskie, przez organizację zarządzającą chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym przy uwzględnieniu faktu, że wymogi te muszą być obiektywne, niedyskryminacyjne i zgodne z prawem wspólnotowym;
- i) nazwę i adres organów lub jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania.

Artykuł 118d

Wniosek o objęcie ochroną w odniesieniu do obszaru geograficznego w kraju trzecim

1. W przypadku gdy wniosek o objęcie ochroną dotyczy obszaru geograficznego w kraju trzecim, oprócz elementów przewidzianych w art. 118c zawiera on dowód, że dana nazwa jest chroniona w jego kraju pochodzenia.
2. Wniosek przesyłany jest Komisji bezpośrednio przez wnioskodawcę lub za pośrednictwem władz zainteresowanego kraju trzeciego.
3. Wniosek o objęcie ochroną składany jest w jednym z języków urzędowych Wspólnoty lub dołącza się do niego uwierzytelnione tłumaczenie na jeden z tych języków.

Artykuł 118e

Wnioskodawcy

1. Każda zainteresowana grupa producentów lub, w wyjątkowych przypadkach, jeden producent może złożyć

wniosek o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego. Inne zainteresowane strony mogą przyłączyć się do wniosku.

2. Producenci mogą składać wnioski o objęcie ochroną jedynie w odniesieniu do win, które produkują.

3. W przypadku nazwy określającej transgraniczny obszar geograficzny lub tradycyjnej nazwy związanej z transgranicznym obszarem geograficznym można złożyć wspólny wniosek.

Artykuł 118f

Wstępna procedura krajowa

1. Pochodzące ze Wspólnoty wnioski o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego win zgodnie z art. 118b są przedmiotem wstępnej procedury krajowej, zgodnie z niniejszym artykułem.
2. Wniosek o objęcie ochroną składa się w państwie członkowskim, z którego terytorium pochodzi nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.
3. Państwo członkowskie bada wniosek o objęcie ochroną w celu sprawdzenia, czy spełnia on warunki określone w niniejszej podsekcji.

Państwo członkowskie przeprowadza krajową procedurę, zapewniając odpowiednią publikację wniosku oraz przewidując okres przynajmniej dwóch miesięcy od daty publikacji na zgłoszenie sprzeciwu wobec zaproponowanej ochrony przez każdą osobę fizyczną lub prawną, mającą uzasadniony interes oraz zamieszkałą lub mającą siedzibę na terytorium danego państwa, poprzez przedstawienie odpowiednio uzasadnionego oświadczenia danemu państwu członkowskiemu.

4. Jeśli państwo członkowskie uważa, że nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne nie spełniają odpowiednich wymogów lub są one niezgodne z prawem wspólnotowym, odrzuca ono taki wniosek.

5. Jeśli państwo członkowskie uważa, że spełnione są odpowiednie wymagania, to:

- a) publikuje ono jednolity dokument oraz specyfikację produktu przynajmniej w Internecie; i
- b) przekazuje Komisji wniosek o objęcie ochroną, zawierający:

- (i) nazwę i adres wnioskodawcy;

- (ii) jednolity dokument, o którym mowa w art. 118c ust. 1 lit. d);
- (iii) deklarację państwa członkowskiego stwierdzającą, że wniosek złożony przez wnioskodawcę spełnia wymagana warunki; oraz
- (iv) odesłanie do publikacji, o której mowa lit. a).

Informacje te przekazywane są w jednym z języków urzędowych Wspólnoty lub dołącza się do nich uwierzytelnione tłumaczenie na jeden z tych języków.

6. Państwa członkowskie wprowadzają do dnia 1 sierpnia 2009 r. przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne niezbędne do wykonania niniejszego artykułu.

7. W przypadku gdy dane państwo członkowskie nie posiada krajowego prawodawstwa dotyczącego ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, może ono, wyłączenie na zasadach przejściowych, przyznać nazwie ochronę zgodnie z warunkami niniejszej podsekcji na poziomie krajowym ze skutkiem od dnia złożenia wniosku w Komisji. Taka tymczasowa ochrona krajowa wygasa w dniu, w którym na mocy tej podsekcji zostanie podjęta decyzja dotycząca rejestracji nazwy lub odmowy jej ochrony.

Artykuł 118g

Rozpatrywanie wniosków przez Komisję

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej datę złożenia wniosku o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.
2. Komisja bada, czy wnioski o objęcie ochroną, o których mowa w art. 118f ust. 5, spełniają warunki określone w niniejszej podsekcji.
3. Jeśli Komisja uważa, że warunki określone w niniejszej podsekcji są spełnione, publikuje ona w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolity dokument, o którym mowa w art. 118c ust. 1 lit. d), oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu, o której mowa w art. 118f ust. 5.

W innym przypadku, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu wniosku.

Artykuł 118h

Procedura sprzeciwu

W ciągu dwóch miesięcy od daty publikacji przewidzianej w art. 118 g ust. 3 akapit pierwszy każde państwo członkowskie lub kraj trzeci, lub każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes, zamieszkała lub

mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż składające wniosek o objęcie ochroną lub na terytorium kraju trzeciego, może zgłosić sprzeciw wobec zaproponowanego objęcia ochroną poprzez przedstawienie Komisji odpowiednio uzasadnionego oświadczenia dotyczącego warunków kwalifikowalności ustanowionych w niniejszej podsekcji.

W przypadku osoby fizycznej lub prawnej zamieszkałej lub mającej siedzibę w kraju trzecim takie oświadczenie należy złożyć, bezpośrednio lub za pośrednictwem władz zainteresowanego kraju trzeciego, w terminie dwóch miesięcy, o których mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 118i

Decyzja o objęciu ochroną

Na podstawie posiadanych informacji Komisja podejmuje decyzję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, o objęciu ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego spełniających warunki określone w niniejszej podsekcji i zgodnych z prawem wspólnotowym, lub o odrzuceniu wniosku, w przypadku gdy warunki te nie są spełnione.

Artykuł 118j

Homonimy

1. Nazwa, w odniesieniu do której złożono wniosek, homonimiczna lub częściowo homonimiczna w stosunku do nazwy już zarejestrowanej na mocy niniejszego rozporządzenia w sprawie sektora wina, jest rejestrowana z należyтым uwzględnieniem miejscowego i tradycyjnego użycia oraz wszelkiego ryzyka błędnego zrozumienia.

Nazwa homonimiczna prowadząca do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nie podlega rejestracji nawet w przypadku, gdy ta nazwa i jej brzmienie są dokładnie takie same jak nazwa faktycznego terytorium, regionu lub miejsca pochodzenia danych produktów.

Stosowanie zarejestrowanej nazwy homonimicznej uwarunkowane jest istnieniem w praktyce wystarczającego rozróżnienia między później rejestrowaną nazwą homonimiczną a nazwą już zamieszczoną w rejestrze, z uwzględnieniem konieczności równego traktowania zainteresowanych producentów i uniknięcia sytuacji, w której konsument mógłby zostać wprowadzony w błąd.

2. Ustęp 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nazwa, w odniesieniu do której składany jest wniosek, jest homonimiczna lub częściowo homonimiczna z oznaczeniem geograficznym chronionym na mocy przepisów państw członkowskich.

Państwa członkowskie nie rejestrują nietożsamyh nazw geograficznych w celach ochrony na mocy ich odpowiednich przepisów dotyczących oznaczeń geograficznych, jeśli nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne są chronione we Wspólnocie na mocy prawa wspólnotowego odnoszącego się do nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych.

3. Jeżeli środki wykonawcze Komisji nie stanowią inaczej, w przypadku gdy nazwa odmiany winorośli zawiera chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, nazwy tej nie stosuje się dla celów oznaczania produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.

4. Ochrona nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w odniesieniu do produktów objętych art. 118b pozostaje bez uszczerbku dla chronionych oznaczeń geograficznych mających zastosowanie do napojów spirytusowych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (*) i vice versa.

Artykuł 118k

Podstawy odmowy objęcia ochroną

1. Nazwy, które stały się nazwami rodzajowymi, nie są objęte ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

Do celów niniejszej podsekcji »nazwa, która stała się nazwą rodzajową«, oznacza nazwę wina, która pomimo tego, że związana jest z miejscem lub regionem, w którym dany produkt był pierwotnie produkowany lub wprowadzany do obrotu, stała się nazwą zwyczajową danego wina we Wspólnocie.

W celu ustalenia, czy nazwa stała się nazwą rodzajową, czy też nie, brane są pod uwagę wszystkie odpowiednie czynniki, a w szczególności:

- a) bieżąca sytuacja we Wspólnocie, zwłaszcza w obszarach konsumpcji;
- b) odpowiednie przepisy krajowe lub wspólnotowe.

2. Nazwa nie jest chroniona jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeśli w świetle reputacji i renomy znaku towarowego ochrona mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina.

Artykuł 118l

Związek ze znakami towarowymi

1. W przypadku gdy nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne są objęte ochroną na mocy niniejszego rozpo-

ządzenia, wnioski o rejestrację znaku towarowego odnoszący się do jednej z sytuacji, o których mowa w art. 118 m ust. 2, dotyczący produktu należącego do jednej z kategorii wymienionych w załączniku XIb jest odrzucany, jeżeli złożenie wniosku o rejestrację znaku towarowego nastąpiło po dacie przedłożenia Komisji wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego oraz nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne zostały następnie objęte ochroną.

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego są unieważniane.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 118k ust. 2, znak towarowy, którego stosowanie odpowiada jednej z sytuacji, o których mowa w art. 118 m ust. 2, którego dotyczy wniosek i który zarejestrowano lub ustanowiono poprzez używanie, jeżeli taka możliwość jest dopuszczona przez odpowiednie przepisy, na terytorium Wspólnoty przed datą przedłożenia Komisji wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, może pozostać w użyciu zaś jego okres stosowania może zostać przedłużony niezależnie od ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego unieważnienia lub cofnięcia, jak określono w pierwszej dyrektywie Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (**) lub rozporządzeniu Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (***)

W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego równoległe do stosowania odpowiednich znaków towarowych.

Artykuł 118m

Ochrona

1. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne mogą być stosowane przez wszelkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu wino, które zostało wyprodukowane zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu.

2. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne oraz wina używające tych chronionych nazw zgodnie ze specyfikacją produktu są chronione przed:

a) wszelkim bezpośrednim lub niebezpośrednim wykorzystaniem chronionej nazwy w celach handlowych:

(i) przez porównywalne produkty niezgodne ze specyfikacją produktu objętego chronioną nazwą; lub

(ii) jeśli takie zastosowanie wykorzystuje reputację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;

- b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi jest podane lub chroniona nazwa jest przetłumaczona, lub towarzyszą jej określenia, takie jak: »styl«, »typ«, »metoda«, »jak produkowane w«, »imitacja«, »smak«, »jak« lub tym podobne;
- c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem miejsca wytworzenia, pochodzenia, charakteru lub zasadniczych cech produktu, na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z danym wyrobem winiarskim, oraz pakowaniem produktu w pojemnik, który mógłby błędnie sugerować miejsce pochodzenia wyrobu;
- d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.
3. Chronione nazwy pochodzenia lub chronione oznaczenia geograficzne nie stają się we Wspólnocie nazwami rodzajowymi w rozumieniu art. 118k ust. 1.
4. Państwa członkowskie podejmują kroki niezbędne do zaprzestania niezgodnego z prawem stosowania chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 118n

Rejestr

Komisja sporządza i prowadzi publicznie dostępny elektroniczny rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych dla wina.

Artykuł 118o

Wyznaczenie właściwego organu kontrolnego

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za kontrole w odniesieniu do zobowiązań ustanowionych w niniejszej podsekcji zgodnie z kryteriami określonymi w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (****).
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy podmiot spełniający wymogi niniejszej podsekcji miał prawo do bycia objętym systemem kontroli.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o właściwym organie lub organach, o których mowa w ust. 1. Komisja podaje ich nazwy i adresy do publicznej wiadomości i uaktualnia je okresowo.

Artykuł 118p

Kontrola zgodności ze specyfikacją produktu

1. W odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych odnoszących się do obszaru geograficznego znajdującego się we Wspólnocie roczna weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie produkcji oraz w trakcie lub po rozlewie wina zapewniana jest przez:

- a) właściwy organ lub organy, o których mowa w art. 118o ust. 1; lub
- b) jeden lub więcej organów kontrolnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, działających jako jednostki certyfikujące produkty zgodnie z kryteriami określonymi w art. 5 tego rozporządzenia.

Koszty weryfikacji są ponoszone przez podmioty gospodarcze będące jej przedmiotem.

2. W odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych odnoszących się do obszaru geograficznego znajdującego się w kraju trzecim roczna weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie produkcji oraz w trakcie rozlewu wina lub po nim zapewniana jest przez:

- a) jeden lub więcej organów publicznych wyznaczonych przez kraj trzeci; lub
- b) jedną lub kilka jednostek certyfikujących.

3. Jednostki certyfikujące, o których mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), spełniają wymogi europejskiej normy EN 45011 lub przewodnika 65 ISO/IEC (wymogi ogólne dla jednostek prowadzących systemy certyfikacji produktów), a od dnia 1 maja 2010 r. są akredytowane zgodnie z tymi normami.

4. W przypadku gdy organ lub organy, o których mowa w ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a), weryfikują zgodność ze specyfikacją produktu, dostarczają one odpowiednich gwarancji obiektywizmu i bezstronności oraz mają do dyspozycji wykwalifikowany personel i zasoby potrzebne do realizacji swoich zadań.

Artykuł 118q

Zmiany specyfikacji produktu

1. Wnioskodawca spełniający warunki art. 118e może wystąpić o zatwierdzenie zmiany specyfikacji produktu chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, w szczególności aby uwzględnić rozwój wiedzy naukowo-technicznej lub korektę granic obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 118c ust. 2 akapit drugi lit. d). Wnioski opisują i uzasadniają zmiany, o które się występuje.

2. W przypadku gdy proponowana zmiana obejmuje jedną lub więcej zmian do jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 118c ust. 1 lit. d), art. 118f–118i stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę specyfikacji. Jeżeli jednak proponowana zmiana jest niewielka, Komisja podejmuje decyzję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, czy zatwierdzić wniosek bez stosowania procedury ustanowionej w art. 118 g ust. 2 i art. 118h oraz, w przypadku zgody, przystępuje do publikacji dokumentów, o których mowa w art. 118g ust. 3.

3. W przypadku gdy proponowana zmiana nie pociąga za sobą żadnych zmian jednolitego dokumentu, stosuje się następujące zasady:

- a) jeśli obszar geograficzny znajduje się w danym państwie członkowskim, to państwo członkowskie wyraża opinię na temat zmiany oraz, jeśli zgadza się na tę zmianę, publikuje zmienioną specyfikację produktu i informuje Komisję o zatwierdzonych zmianach i ich powodach;
- b) jeśli obszar geograficzny znajduje się w kraju trzecim, Komisja decyduje, czy zatwierdzić proponowaną zmianę.

Artykuł 118r

Unieważnienie ochrony

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, z własnej inicjatywy lub na odpowiednio uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, kraju trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, której interes jest prawnie uzasadniony, Komisja może podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, jeśli zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu już nie jest zapewniona.

Artykuły 118f–118i stosuje się odpowiednio.

Artykuł 118s

Istniejące chronione nazwy win

1. Nazwy win chronione zgodnie z art. 51 i 54 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i art. 28 rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiającego niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina (*****) są automatycznie chronione na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja odnotowuje je w rejestrze przewidzianym w art. 118n niniejszego rozporządzenia.

2. W odniesieniu do chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie przekazują Komisji:

- a) dokumentację techniczną, jak przewidziano w art. 118c ust. 1;
- b) krajowe decyzje o zatwierdzeniu.

3. Nazwy win, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do których nie przedłożono do dnia 31 grudnia 2011 r. informacji, o których mowa w ust. 2, tracą ochronę na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja podejmuje odpowiednie kroki formalne w celu usunięcia tych nazw z rejestru przewidzianego w art. 118n.

4. Artykuł 118r niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania w odniesieniu do istniejących chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1.

Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja może z własnej inicjatywy i zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1, jeśli nie spełniają one warunków ustanowionych w art. 118b.

Artykuł 118t

Oplaty

Państwa członkowskie mogą pobierać opłatę na pokrycie kosztów ponoszonych przez nie w związku z rozpatrywaniem wniosków o objęcie ochroną, deklaracji sprzeciwu, wniosków o zmianę i wniosków o unieważnienie na mocy niniejszej podsekcji.

Podsekcja II

Określenia tradycyjne

Artykuł 118u

Definicje

1. »Określenie tradycyjne« oznacza określenie produktów, o których mowa w art. 118a ust. 1, tradycyjnie używane w państwach członkowskich, aby oznaczyć:

- a) że produkt ma chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne na mocy prawa wspólnotowego lub prawa krajowego;
- b) produkcję, metodę dojrzewania lub jakość, kolor, rodzaj miejsca lub szczególne wydarzenie historyczne związane z produktami o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym.

2. Określenia tradycyjne są uznawane, definiowane i chronione przez Komisję.

Artykuł 118v

Ochrona

1. Chronionego określenia tradycyjnego można używać wyłącznie w odniesieniu do produktu, który został wyprodukowany zgodnie z definicją, o której mowa w art. 118u ust. 2.

Określenia tradycyjne są chronione przed użyciem niezgodnym z prawem.

Państwa członkowskie podejmują kroki niezbędne do powstrzymania niezgodnego z prawem stosowania chronionych określeń tradycyjnych.

2. Określenia tradycyjne nie stają się nazwą rodzajową we Wspólnocie.

Sekcja 1b

Etykietowanie i prezentacja produktów w sektorze wina

Artykuł 118w

Definicja

Do celów niniejszej sekcji:

- a) »etykietowanie« oznacza wszelkie słowa, dane szczegółowe, znaki towarowe, znaki firmowe, elementy graficzne lub symbole umieszczone na wszelkich opakowaniach, dokumentach, zawiadomieniach, etykietach, pierścieniach lub zamknięciach towarzyszących danemu produktowi lub odnoszących się do niego;
- b) »prezentacja« oznacza wszelkie informacje przekazywane konsumentom za pomocą opakowania danego produktu, w tym formę i typ butelek.

Artykuł 118x

Stosowanie zasad horyzontalnych

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, dyrektywa 89/104/EWG, dyrektywa Rady 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (*****), dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (*****) i dyrektywa 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawia-

jąca zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych (*****) mają zastosowanie do etykietowania i prezentacji produktów wchodzących w ich zakres stosowania.

Artykuł 118y

Obowiązkowe dane szczegółowe

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku Xlb ust. 1–11, 13, 15 i 16, wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie lub przeznaczonych na wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczegółowe:

- a) oznaczenie kategorii produktu winiarskiego zgodnie z załącznikiem Xlb;
- b) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:
 - (i) termin »chroniona nazwa pochodzenia« lub »chronione oznaczenie geograficzne«; i
 - (ii) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;
- c) rzeczywistą zawartość alkoholu według objętości;
- d) wskazanie miejsca wytworzenia;
- e) wskazanie podmiotu dokonującego butelkowania lub, w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – nazwy producenta lub dostawcy;
- f) wskazanie importera w przypadku win importowanych; oraz
- g) w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – wskazanie zawartości cukru.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a), odesłanie do kategorii produktu winiarskiego może zostać pominięte w przypadku win, których etykiety zawierają chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b), odesłanie do terminów »chroniona nazwa pochodzenia« lub »chronione oznaczenie geograficzne« może zostać pominięte w następujących przypadkach:

- a) gdy określenie tradycyjne, o którym mowa w art. 118u ust. 1 lit. a), jest umieszczone na etykiecie;

- b) gdy w wyjątkowych okolicznościach, które zostaną określone przez Komisję, chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne są umieszczone na etykiecie.

Artykuł 118z

Fakultatywne dane szczegółowe

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w art. 118y ust. 1, może w szczególności obejmować następujące fakultatywne dane szczegółowe:

- a) rocznik;
- b) nazwę jednej lub więcej odmian winorośli;
- c) w przypadku win innych niż te, o których mowa w art. 118y ust. 1 lit. g), informacje na temat zawartości cukru;
- d) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, określenia tradycyjne, o których mowa w art. 118u ust. 1 lit. b);
- e) wspólnotowy symbol oznaczający chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;
- f) określenia odnoszące się do niektórych metod produkcji;
- g) dla win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym nazwę innej jednostki geograficznej mniejszej lub większej niż obszar, któremu przyznano nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

2. Bez uszczerbku dla art. 118j ust. 3, w odniesieniu do stosowania danych szczegółowych, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), dla win bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego:

- a) państwa członkowskie wprowadzają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zapewniające procedury certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, tak by zagwarantować prawdziwość danych informacji;
- b) państwa członkowskie mogą, na podstawie niedyskryminacyjnych i obiektywnych kryteriów i z należytym uwzględnieniem uczciwej konkurencji, dla win produkowanych z odmian winorośli na ich terytorium, sporządzić wykazy wyłączonych odmian winorośli, w szczególności gdy:

- (i) występuje ryzyko wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina z uwagi na fakt, że dana odmiana winorośli stanowi

integralną część istniejącej chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;

- (ii) należyte kontrole byłyby nieopłacalne z uwagi na fakt, że dana odmiana winorośli reprezentuje jedynie bardzo małą część winnic w danym państwie członkowskim;

- c) mieszanki win pochodzących z różnych państw członkowskich nie uprawniają do podawania na etykiecie odmiany lub odmian winorośli, o ile dane państwa członkowskie nie ustalą inaczej i nie zapewnią wykonalności stosownych procedur certyfikacji, zatwierdzania i kontroli.

Artykuł 118za

Języki

1. Obowiązkowe i fakultatywne dane szczegółowe, o których mowa w art. 118y i 118z, jeśli wyrażone są słownie, podawane są w jednym lub kilku językach urzędowych Wspólnoty.

2. Niezależnie od ust. 1 chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub określenie tradycyjne, o którym mowa w art. 118u ust. 1 lit. a), podawane są na etykiecie w języku lub językach obszarów, w odniesieniu do których stosuje się ochronę.

W przypadku gdy w zapisie chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych lub szczególnych nazw krajowych używany jest alfabet inny niż łaciński, nazwa może również pojawić się w jednym lub więcej językach urzędowych Wspólnoty.

Artykuł 118zb

Egzekwowanie

Właściwe organy państw członkowskich podejmują działania w celu zapewnienia, aby produkt, o którym mowa w art. 118y ust. 1, nieopatrzonej etykietą zgodnie z niniejszym rozdziałem nie był wprowadzany do obrotu lub był wycofywany z obrotu.

(*) Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

(**) Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 1.

(***) Dz.U. L 11 z 14.1.1994, s. 1.

(****) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

(*****) Dz.U. L 118 z 4.5.2002, s. 1.

(******) Dz.U. L 186 z 30.6.1989, s. 21.

(******) Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

(******) Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 17.”;

12) w części II tytułu II rozdział I po sekcji II dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja IIa

Przepisy dotyczące produkcji w sektorze wina

Podsekcja I

Odmiany winorośli

Artykuł 120a

Klasyfikacja odmian winorośli

1. Produkty wymienione w załączniku XIb i produkowane we Wspólnocie wytwarzane są z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z ust. 2.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina.

Tylko odmiany winorośli spełniające następujące warunki mogą być sklasyfikowane przez państwa członkowskie:

a) dana odmiana należy do gatunku *Vitis vinifera* lub pochodzi z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;

b) dana odmiana nie jest jedną z następujących odmian: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton i Herbemont.

W przypadku gdy odmiana winorośli jest skreślona z klasyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym, wykarczowanie tej odmiany następuje w ciągu 15 lat od momentu jej skreślenia.

3. Państwa członkowskie, których roczna produkcja wina – obliczana na podstawie średniej produkcji w ciągu ostatnich 5 lat winiarskich – nie przekracza 50 000 hektolitrów, są wyłączone z obowiązku klasyfikacji, o którym mowa w ust. 2.

Jednakże także w państwach członkowskich, o których mowa w akapicie pierwszym, można do celów produkcji wina sadzić, sadzić ponownie lub szczepić jedynie odmiany winorośli zgodne z przepisami ust. 2 lit. a) i b).

4. W drodze odstępstwa od ust. 2 akapit pierwszy i drugi oraz ust. 3 akapit drugi dozwolone jest sadzenie, ponowne sadzenie lub szczepienie następujących odmian winorośli do celów badań i eksperymentów naukowych:

a) odmiany winorośli, które nie są sklasyfikowane w przypadku państw członkowskich, o których mowa w ust. 2;

b) odmiany winorośli, które nie spełniają przepisów ust. 2 lit. a) i b) w przypadku państw członkowskich, o których mowa w ust. 3.

5. Obszary obsadzone odmianami winorośli do celów produkcji wina obsadzone z naruszeniem przepisów ust. 2, 3 i 4 podlegają wykarczowaniu.

Nie ma jednak obowiązku karczowania takich obszarów, jeżeli dana produkcja przeznaczona jest wyłącznie do spożycia przez rodziny producentów wina.

6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania mające na celu weryfikację przestrzegania przez producentów przepisów ust. 2–5.

Podsekcja II

Praktyki enologiczne i ograniczenia

Artykuł 120b

Zakres stosowania

Niniejsza podsekcja dotyczy dozwolonych praktyk enologicznych i stosowanych ograniczeń mających zastosowanie do produkcji i wprowadzania do obrotu produktów sektora wina oraz procedury podejmowania decyzji odnośnie do tych praktyk i ograniczeń.

Artykuł 120c

Praktyki enologiczne i ograniczenia

1. Jedynie praktyki enologiczne dozwolone na mocy prawa wspólnotowego, określone w załączniku XVa lub w odniesieniu do których podjęto decyzję zgodnie z art. 120d i 120e, są stosowane we Wspólnocie do produkcji i konserwacji produktów sektora wina.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do:

a) soku winogronowego oraz zagęszczonego soku winogronowego;

b) moszczu winogronowego i zagęszczonego moszczu winogronowego przeznaczonego do przygotowania soku winogronowego.

2. Dozwolone praktyki enologiczne są stosowane tylko do celów zapewnienia właściwej fermentacji winiarskiej, odpowiedniej konserwacji lub właściwego rafinowania produktu.

3. Produkty sektora wina wytwarzane są we Wspólnocie zgodnie z odpowiednimi ograniczeniami określonymi w załączniku XVb.

4. Produkty objęte niniejszym rozporządzeniem, które zostały poddane niedozwolonym wspólnotowym lub, w stosownych przypadkach, niedozwolonym krajowym praktykom enologicznym lub które naruszają ograniczenia określone w załączniku XVb, nie mogą być wprowadzane do obrotu we Wspólnocie.

Artykuł 120d

Bardziej restrykcyjne zasady ustanowione przez państwa członkowskie

Państwa członkowskie mogą ograniczyć lub wykluczyć stosowanie niektórych praktyk enologicznych i wprowadzić surowsze ograniczenia w odniesieniu do win dozwolonych na mocy prawa wspólnotowego produkowanych na ich terytorium, aby przyczynić się do zachowania istotnych właściwości win o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym i win musujących oraz win likierowych.

Państwa członkowskie informują Komisję o tych ograniczeniach i wykluczeniach, a Komisja przekazuje te informacje pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 120e

Zezwolenie na praktyki enologiczne i ograniczenia

1. Z wyjątkiem praktyk enologicznych dotyczących wzbogacania, zakwaszania i odkwaszania określonych w załączniku XVa w odniesieniu do konkretnych produktów, o których mowa w tym załączniku, oraz ograniczeń wymienionych w załączniku XVb decyzja w sprawie zezwolenia na praktyki enologiczne i ograniczenia w odniesieniu do produkcji i konserwacji produktów sektora wina podejmowana jest przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4.

2. Państwa członkowskie mogą pozwolić na eksperymentalne zastosowanie niedozwolonych praktyk enologicznych na warunkach, które określa Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4.

Artykuł 120f

Kryteria udzielania zezwolenia

Przy udzielaniu zezwolenia na praktyki enologiczne zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, Komisja:

a) opiera się na praktykach enologicznych zalecanych i opublikowanych przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV) oraz na wynikach eksperymentalnego stosowania dotychczas niedozwolonych praktyk enologicznych;

b) uwzględnia ochronę zdrowia ludzi;

c) uwzględnia potencjalne ryzyko dla konsumentów, którzy mogą zostać wprowadzeni w błąd ze względu na swoje ustalone oczekiwania i wrażenia, biorąc pod uwagę dostępność i skuteczność środków informacyjnych, które wykluczają takie ryzyko;

d) pozwala na zachowanie naturalnych i podstawowych właściwości wina i niewprowadzanie istotnych zmian w składzie danego produktu;

e) zapewnia akceptowalny minimalny poziom troski o środowisko;

f) przestrzega ogólnych zasad dotyczących praktyk enologicznych i ograniczeń określonych, odpowiednio, w załącznikach XVa i XVb.

Artykuł 120g

Metody analizy

Metody analizy służącej do określania składu produktów sektora wina oraz zasady, dzięki którym można ustalić, czy produkty te zostały poddane procesom, które nie są zgodne z dozwolonymi praktykami enologicznymi, są metodami i zasadami zalecanymi i opublikowanymi przez OIV.

W przypadku braku metod i zasad zalecanych i opublikowanych przez OIV Komisja przyjmuje odpowiednie metody i zasady zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4.

W oczekiwaniu na przyjęcie tych zasad należy stosować metody i zasady dozwolone w danym państwie członkowskim.”;

13) w art. 121 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie pierwszym dodaje się litery w brzmieniu:

„k) zasad dotyczących nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, o których mowa w sekcji Ia podsekcja I, w szczególności odstępstw od stosowania przepisów i wymogów ustanowionych w tej podsekcji:

(i) w odniesieniu do oczekujących na rozpatrzenie wniosków o ochronę nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych;

(ii) w odniesieniu do produkcji niektórych win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym w obszarze geograficznym w pobliżu obszaru geograficznego, z którego pochodzi winogrona;

- (iii) w odniesieniu do tradycyjnych praktyk produkcyjnych dotyczących niektórych win o chronionej nazwie pochodzenia;
- l) zasad dotyczących tradycyjnych warunków, o których mowa w sekcji Ia podsekcja II, odnoszących się w szczególności do:
- (i) procedury obejmowania ochroną;
 - (ii) szczególnego poziomu ochrony;
- m) zasad dotyczących etykietowania i prezentacji, o których mowa w sekcji Ib, w szczególności:
- (i) szczegółów dotyczących wskazywania miejsca pochodzenia danego produktu;
 - (ii) warunków wykorzystywania fakultatywnych danych szczegółowych wymienionych w art. 118z;
 - (iii) szczególnych wymogów odnoszących się do oznaczeń dotyczących rocznika i odmiany winorośli umieszczonych na etykietach, o których mowa w art. 118z ust. 2;
 - (iv) dalszych odstępstw w uzupełnieniu tych, o których mowa w art. 118y ust. 2, na mocy których można pominąć odesłanie do kategorii produktu winiarskiego;
 - (v) przepisów dotyczących ochrony, jaką należy objąć prezentację danego produktu.”;
- b) dodaje się akapity w brzmieniu:
- „Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, Komisja przyjmuje środki niezbędne do wprowadzenia w życie przepisów dotyczących praktyk enologicznych i ograniczeń określonych w sekcji IIa podsekcja II oraz w załącznikach XVa i XVb, o ile przepisy tych załączników nie stanowią inaczej.
- Środki, o których mowa w akapicie trzecim, obejmują w szczególności:
- a) przepisy skutkujące tym, że wspólnotowe praktyki enologiczne zamieszczone w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 są uznawane za dozwolone praktyki enologiczne;
 - b) dozwolone praktyki enologiczne i ograniczenia dotyczące win, w tym wzbogacanie, zakwaszanie
- i odkwaszanie w odniesieniu do win musujących, gatunkowych win musujących i gatunkowych aromatyzowanych win musujących;
- c) dozwolone praktyki enologiczne i ograniczenia dotyczące win likierowych;
- d) z zastrzeżeniem załącznika XVb pkt C, przepisy regulujące mieszanie i kupażowanie moszczów i win;
- e) w przypadku braku przepisów wspólnotowych w tej dziedzinie – wymogi dotyczące czystości i określania substancji stosowanych w praktykach enologicznych;
- f) przepisy administracyjne odnoszące się do przeprowadzania dozwolonych praktyk enologicznych;
- g) warunki dotyczące przechowywania produktów niezgodnych z przepisami art. 120c, obrotu nimi i ich stosowania oraz możliwe wyłączenie ze stosowania wymogów tego artykułu oraz ustanowienie kryteriów w celu uniknięcia nadmiaru przepisów w indywidualnych przypadkach;
- h) warunki, na których państwa członkowskie mogą zezwolić na przechowywanie produktów niezgodnych z przepisami sekcji IIa podsekcji II innymi niż art. 120c lub z przepisami wykonawczymi do tej podsekcji, obrót tymi produktami i ich stosowanie.”;
- 14) w art. 122 dodaje się akapity w brzmieniu:
- „Państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do sektora wina, uznać organizacje producentów na warunkach określonych w akapicie pierwszym lit. b) i c), jeśli organizacje te przestrzegają zasad dotyczących zrzeszania się, które wymagają od ich członków w szczególności:
- a) stosowania przyjętych przez organizację producentów zasad dotyczących sprawozdawczości produkcyjnej, produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska;
 - b) dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów dla celów statystycznych, w szczególności w odniesieniu do obszarów uprawnych i zmian występujących na rynku;
 - c) płacenia kar za naruszenie obowiązków nałożonych w ramach przepisów stowarzyszenia.

Następujące cele szczegółowe w rozumieniu ust.1 lit. c) mogą być realizowane, w szczególności przez sektor wina:

- a) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy i technik produkcji;
- b) promowanie inicjatyw w celu zarządzania produktami ubocznymi powstającymi przy wytwarzaniu wina i zarządzania odpadami, zwłaszcza w celu ochrony jakości wody, gleby i krajobrazów oraz zachowania lub zachęcania do zachowania bioróżnorodności;
- c) prowadzenie badań nad zrównoważonymi metodami produkcji i rozwojem sytuacji rynkowej;
- d) przyczynianie się do realizacji programów wsparcia, o których mowa w części II tytuł I rozdział IV sekcja IVb.”;

15) w art. 123 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) wyrażenie wprowadzające oraz lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„Zgodnie z ust. 1 państwa członkowskie uznają również, w odniesieniu do sektora owoców i warzyw, lub mogą uznać, w przypadku sektora wina, organizacje międzybranżowe, które:

- a) skupiają przedstawicieli działalności gospodarczej związanej z produkcją lub przetwórstwem produktów z sektorów wymienionych w wyrażeniu wprowadzającym lub związanej z handlem nimi;
- b) są tworzone z inicjatywy wszystkich lub niektórych przedstawicieli, o których mowa w lit. a);”;

b) w lit. c) wprowadza się następujące zmiany:

- (i) wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„realizują jedno, a w przypadku sektora owoców i warzyw dwa, lub więcej z następujących działań w jednym lub większej liczbie regionów Wspólnoty, uwzględniając interesy konsumentów oraz, bez uszczerbku dla innych sektorów, w sektorze wina, uwzględniając zdrowie publiczne i interesy konsumentów.”;

(ii) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) pomoc w celu lepszej koordynacji sposobu wprowadzania do obrotu produktów sektora owoców i warzyw oraz sektora wina, w szczególności przez prace badawcze i badania rynku.”;

(iii) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) pełniejsze wykorzystanie potencjału produkowanych owoców i warzyw oraz potencjału w sektorze wina.”;

(iv) ppkt (vii) i (viii) otrzymują brzmienie:

„(vii) rozwijanie metod i instrumentów mających na celu poprawę jakości produktu na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu, a w przypadku sektora wina również fermentacji winiarskiej;

(viii) wykorzystywanie potencjału rolnictwa ekologicznego oraz ochrona i promocja takiego rolnictwa, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych.”;

(v) ppkt (x) otrzymuje brzmienie:

„x) w przypadku sektora owoców i warzyw – ustanawianie przepisów w odniesieniu do zasad produkcji i wprowadzania do obrotu, o których mowa w załączniku XVIa pkt 2 i 3, które są bardziej surowe niż przepisy wspólnotowe i krajowe.”;

(vi) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(xi) w odniesieniu do sektora wina:

— dostarczanie informacji o szczególnych cechach wina o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym,

— zachęcanie do umiarkowanej i odpowiedzialnej konsumpcji wina oraz informowanie o szkodliwości ryzykownych zachowań konsumpcyjnych,

— prowadzenie działań na rzecz promocji wina, zwłaszcza w krajach trzecich.”;

16) w części II tytuł II rozdział II dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja Ib

Przepisy dotyczące organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w sektorze wina

Artykuł 125o

Uznawanie

1. Państwa członkowskie mogą uznać organizacje producentów i organizacje międzybranżowe, które złożyły wniosek o uznanie w danym państwie członkowskim, a wniosek ten zawiera dowód na to, że dany podmiot:

a) w przypadku organizacji producentów:

- (i) spełnia wymogi ustanowione w art. 122;
- (ii) posiada minimalną liczbę członków określoną przez dane państwo członkowskie;
- (iii) skupia minimalną ilość nadającej się do sprzedaży rynkowej produkcji na obszarze, na którym działa dana organizacja, która ma być określona przez dane państwo członkowskie;
- (iv) jest w stanie w odpowiedni sposób wykonywać swoje działania, zarówno jeśli chodzi o czas, jak i efektywność oraz koncentrację podaży;
- (v) skutecznie umożliwia swoim członkom uzyskanie wsparcia technicznego w zakresie stosowania korzystnych dla środowiska metod uprawy;

b) w przypadku organizacji międzybranżowych:

- (i) spełnia wymogi ustanowione w art. 123 ust. 3;
- (ii) prowadzi swoje działania w jednym lub kilku regionach na danym terytorium;
- (iii) jest odpowiedzialny za znaczącą część produkcji lub handlu produktami objętymi niniejszym rozporządzeniem;
- (iv) nie jest zaangażowany w produkcję, przetwarzanie lub wprowadzanie do obrotu produktów sektora wina.

2. Organizacje producentów uznane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1493/1999 są na mocy niniejszego artykułu traktowane jako uznane organizacje producentów.

Organizacje spełniające kryteria określone w art. 123 ust. 3 i w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, które zostały uznane przez państwa członkowskie, są na mocy tych przepisów traktowane jako uznane organizacje międzybranżowe.

3. Artykuł 125b ust. 2 oraz art. 125k ust. 3 stosuje się odpowiednio do organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w sektorze wina. Jednakże:

- a) okresy, o których mowa w art. 125b ust. 2 lit. a) i w art. 125k ust. 3 lit. c), wynoszą odpowiednio cztery miesiące;
- b) wnioski o uznanie, o których mowa w art. 125b ust. 2 lit. a) i w art. 125k ust. 3 lit. c), wnoszone są w państwie członkowskim, w którym organizacja ma swoją główną siedzibę;
- c) powiadomienia roczne, o których mowa odpowiednio w art. 125b ust. 2 lit. c) i w art. 125k ust. 3 lit. d), dokonywane są co roku do dnia 1 marca.”;

17) w art. 129 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Nomenklatura taryfowa wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym, w zależności od przypadku, definicje w załącznikach III i XIb, zawarta jest we Wspólnej Taryfie Celnej.”;

18) w art. 130 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„ga) wina;”;

19) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 133a

Specjalne zabezpieczenie w sektorze wina

1. Dla soku i moszczu winogronowego objętych kodami CN nr 2009 61, 2009 69 i 2204 30, dla których stosowanie stawek Wspólnej Taryfy Celnej jest uzależnione od ceny przywózowej produktu, rzeczywista wysokość tej ceny jest weryfikowana poprzez kontrolowanie każdej partii towaru lub poprzez zastosowanie zryczałtowanej wartości w przywozie obliczonej przez Komisję na podstawie notowań cen dla tych samych produktów w krajach pochodzenia tych produktów.

Jeśli zadeklarowana cena partii towaru będzie wyższa od zryczałtowanej wartości w przywozie, jeśli ma ona zastosowanie, podwyższonej o margines przyjęty przez Komisję, który nie może przekroczyć 10 % zryczałtowanej wartości w przywozie, należy wnieść zabezpieczenie równe wysokości należności przywózowej określonej na podstawie zryczałtowanej wartości w przywozie.

Jeśli cena na deklaracji celnej przesyłki nie jest zadeklarowana, zastosowanie Wspólnej Taryfy Celnej jest uzależnione od zryczałtowanej wartości w przywozie lub od zastosowania odnośnych przepisów celnych w ramach warunków, które ma określić Komisja.

2. W przypadku gdy odstępstwa Rady, o których mowa w załączniku XVb pkt B.5 lub C, są stosowane do produktów przywożonych, importerzy wnoszą zabezpieczenie dla tych produktów określonym organom celnym w momencie dopuszczenia tych produktów do swobodnego obrotu. Zabezpieczenie zostaje zwrócone po przedstawieniu przez importera dowodu spełniającego wymogi organów celnych państwa członkowskiego, w którym produkt został dopuszczony do swobodnego obrotu, że moszcze zostały przetworzone na sok winogronowy lub zostały wykorzystane w innych produktach, poza sektorem wina, lub, jeśli zostały poddane fermentacji winiarskiej, zaopatrzone je w odpowiednie etykiety.”;

20) w art. 141 ust. 1 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Do przywozu jednego z produktów sektora zbóż, ryżu, cukru, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, drobiu, bananów oraz soku i moszczu winogronowego lub większej ich liczby stosuje się dodatkową należność przywozową o stawce należności określonej w art. 135–140a w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnemu wpływowi na rynek wspólnotowy, który może być spowodowany tym przywozem, jeżeli:”;

21) w części III rozdział II sekcja IV dodaje się podsekcję w brzmieniu:

„Podsekcja V

Przepisy szczególne dotyczące przywozu wina

Artykuł 158a

Wymogi szczególne dotyczące przywozu wina

1. Jeżeli przepisy nie stanowią inaczej, zwłaszcza w umowach zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, do produktów objętych kodami CN 2009 61, 2009 69 i 2204 przywożonych do Wspólnoty zastosowanie mają przepisy dotyczące nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych oraz etykietowania określone w części II tytuł II rozdział I sekcja Ia podsekcja I niniejszego rozporządzenia oraz w art. 113d ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli przepisy w umowach zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu nie stanowią inaczej, produkty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są produkowane zgodnie z praktykami enologicznymi zalecanymi

i opublikowanymi przez OIV lub dozwolonymi przez Wspólnotę zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i jego przepisami wykonawczymi.

3. Przywóz produktów, o których mowa w ust. 1, podlega obowiązkowi przedstawienia:

a) zaświadczenia o zgodności z przepisami, o których mowa w ust. 1 i 2, wystawionego przez właściwy organ w kraju pochodzenia produktu, figurujący w wykazie, który ma być publicznie udostępniony przez Komisję;

b) sprawozdania z analiz przygotowanego przez organ lub departament wyznaczony przez kraj pochodzenia produktu, w zakresie, w jakim produkt przeznaczony jest do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

4. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.”;

22) w art. 160 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy występują zakłócenia lub możliwe jest ich wystąpienie na rynku wspólnotowym, spowodowane procedurą uszlachetniania czynnego, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zawiesić w całości lub w części stosowanie procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, cukru, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wina, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, mięsa drobiowego i alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego. W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku państwa członkowskiego podejmuje ona decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku.”;

23) w art. 161 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„dc) wina;”;

24) w art. 174 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy występują zakłócenia lub możliwe jest ich wystąpienie na rynku wspólnotowym spowodowane procedurą uszlachetniania biernego, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zawiesić w całości lub w części stosowanie tej procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wina, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego oraz mięsa drobiowego. W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku państwa członkowskiego podejmuje ona decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku.”;

25) artykuł 175 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 175

Stosowanie art. 81–86 Traktatu

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, art. 81–86 Traktatu oraz przepisy ustanowione w celu ich wykonania, z zastrzeżeniem przepisów art. 176–177 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 81 ust. 1 i art. 82 Traktatu, jakie odnoszą się do produkcji produktów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub handlu nimi.”;

26) artykuł 180 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 180

Stosowanie art. 87, 88 i 89 Traktatu

Artykuły 87, 88 i 89 Traktatu mają zastosowanie do produkcji produktów, o których mowa w art. 1, oraz do handlu nimi.

Artykuły 87, 88 i 89 nie mają jednak zastosowania do płatności dokonanych na mocy art. 44–48, 102, 102a, 103, 103a, 103b, 103e, 103ga, 104, 105, 182 i 182a, części II tytułu I rozdział III sekcja IVa podsekcja III oraz części II tytułu I rozdział IV sekcja IVb niniejszego rozporządzenia przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jednakże w odniesieniu do art. 103n ust. 4 jedynie art. 88 Traktatu nie ma zastosowania.”;

27) w części IV rozdział II dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 182a

Pomoc krajowa dla destylacji w sytuacji kryzysowej

1. Od dnia 1 sierpnia 2012 r. państwa członkowskie mogą przyznawać producentom wina pomoc krajową dla dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji wina w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, powinna być proporcjonalna i umożliwić rozwiązanie kryzysu.

3. Całkowita kwota takiej pomocy dostępna w danym państwie członkowskim w danym roku nie przekracza 15 % całkowitych środków dostępnych dla tego państwa członkowskiego na ten rok, określonych w załączniku Xb.

4. Państwa członkowskie, które zamierzają skorzystać z pomocy, o której mowa w ust. 1, składają do Komisji należycie uzasadnione powiadomienie. Komisja podejmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia środka i możliwości przyznania pomocy.

5. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1, jest stosowany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, aby uniknąć zakłócania konkurencji.

6. Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.”;

28) w art. 184 dodaje się punkty w brzmieniu:

„7. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2011 r. – dotyczące wprowadzenia w życie środków promocji w sektorze wina określonych w art. 103p;

8. do końca 2012 r. – w odniesieniu do sektora wina, uwzględniające w szczególności doświadczenia nabyte podczas wdrażania reformy.”;

29) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 185a

Rejestr i wykaz winnic

1. Państwa członkowskie prowadzą rejestr winnic, który zawiera aktualne informacje na temat potencjału produkcyjnego.

2. Państwa członkowskie, w których całkowity obszar uprawy winorośli odmian klasyfikowanych zgodnie z art. 120a ust. 2 wynosi mniej niż 500 hektarów, nie podlegają obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1.

3. Państwa członkowskie, które przewidują środek »restrukturyzacja i przekształcenie winnic« w swoich programach wsparcia zgodnie z art. 103q, do dnia 1 marca każdego roku przedstawiają Komisji – na podstawie wykazu winnic – aktualny wykaz potencjału produkcyjnego.

4. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące rejestru i wykazu winnic, a w szczególności ich wykorzystania do monitorowania i kontroli potencjału produkcyjnego oraz do pomiaru obszarów.

Począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r., Komisja może w dowolnym momencie zdecydować, że ust. 1–3 nie mają już zastosowania.

Artykuł 185b

Obowiązkowe deklaracje w sektorze wina

1. Producenci winogron przeznaczonych do produkcji wina oraz producenci moszczu i wina deklaruje co roku właściwym organom krajowym ilości wyprodukowane z ostatniego zbioru.

2. Państwa członkowskie mogą zażądać od handlowców zajmujących się sprzedażą winogron przeznaczonych do wyrobu wina, aby co roku deklarowali ilości sprzedane z ostatniego zbioru.

3. Producenci moszczu i wina oraz handlowcy inni niż kupcy detaliczni deklarują co roku właściwym organom krajowym posiadane przez siebie zapasy moszczu i wina, niezależnie od tego, czy pochodzą one z ostatnich zbiorów, czy też ze zbiorów z lat wcześniejszych. Moszcz i wino przywożone z krajów trzecich są zaznaczane oddzielnie.

4. Komisja może przyjąć szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, zawierając w nich w szczególności zasady stosowania sankcji w przypadku nieprzestrzegania wymogów dotyczących przekazywania informacji.

Artykuł 185c

Dokumenty towarzyszące i rejestr w sektorze wina

1. Produkty sektora wina są wprowadzane do obrotu we Wspólnocie, jedynie jeśli posiadają oficjalnie zatwierdzony dokument towarzyszący.

2. Osoby fizyczne, osoby prawne lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty objęte sektorem wina w związku z wykonywanym przez nie zawodem, w szczególności producenci, osoby zajmujące się butelkowaniem i przetwarzaniem produktów, o których mowa, a także handlowcy, którzy zostaną określani przez Komisję, prowadzą rejestry przychodu i rozchodu tych produktów.

3. Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 185d

Wyznaczenie organów krajowych właściwych dla sektora wina

1. Bez uszczerbku dla wszelkich innych przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących określania właściwych organów krajowych, państwa członkowskie wyznaczają jeden lub więcej organów, które są odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi sektora wina. W szczególności państwa członkowskie wyznaczają laboratoria upoważnione do prowadzenia oficjalnych analiz w sektorze wina. Wyznaczone laboratoria spełniają kryteria ogólne dotyczące funkcjonowania laboratoriów badawczych, ustanowione w ISO/IEC 17025.

2. Państwa członkowskie przekazują do wiadomości Komisji nazwy i adresy organów i laboratoriów, o których mowa w ust. 1. Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, podaje tę informację do wiadomości publicznej.”;

30) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 188a

Przekazywanie informacji i ocena w sektorze wina

1. W odniesieniu do nielegalnych nasadzeń dokonanych po dniu 31 sierpnia 1998 r., o których mowa w art. 85a, do dnia 1 marca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat obszarów, które zostały obsadzone winoroślą bez odpowiednich praw do sadzenia po dniu 31 sierpnia 1998 r., jak również obszarów wykarczowanych zgodnie z ust. 1 tego artykułu.

2. W odniesieniu do obowiązkowego uregulowania sytuacji prawnej nielegalnych nasadzeń dokonanych przed dniem 1 września 1998 r., o których mowa w art. 85b, państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 1 marca każdego odnośnego roku informacje dotyczące:

- a) obszarów obsadzonych winoroślą bez odpowiednich praw do sadzenia przed dniem 1 września 1998 r.;
- b) obszarów o sytuacji uregulowanej zgodnie z ust. 1 tego artykułu, opłat przewidzianych w tym ustępie oraz średniej wartości regionalnych praw do sadzenia, jak przewidziano w ust. 2. tego artykułu.

Państwa członkowskie przekazują Komisji po raz pierwszy do dnia 1 marca 2010 r. informacje na temat obszarów wykarczowanych zgodnie z art. 85b ust. 4 akapit pierwszy.

Zakończenie przejściowego zakazu nowych nasadzeń z dniem 31 grudnia 2015 r., jak przewidziano w art. 85 g ust. 1, nie wpływa na zobowiązania przewidziane w niniejszym ustępie.

3. W odniesieniu do wniosków składanych w ramach programu karczowania ustanowionym w części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja III, państwa członkowskie do dnia 1 marca każdego roku powiadamiają Komisję o przyjętych wnioskach w podziale na regiony i wielkość zbiorów oraz o całkowitej kwocie premii za karczowanie wypłaconej na region.

W odniesieniu do poprzedniego roku winiarskiego państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 grudnia każdego roku:

- a) o obszarach wykarczowanych w podziale na regiony i wielkość zbiorów;
- b) o całkowitej kwocie premii za karczowanie wypłaconej na region.

4. W odniesieniu do wyłączeń kwalifikowalności do uczestnictwa w programie karczowania zgodnie z art. 85u, państwa członkowskie, które podjęły decyzję o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w ust. 4–6 tego artykułu, informują Komisję do dnia 1 sierpnia każdego roku w odniesieniu do podlegających wdrożeniu działań związanych z karczowaniem o:

- a) obszarach zadeklarowanych jako niekwalifikujące się;
- b) uzasadnieniu niekwalifikowania się zgodnie z art. 85u ust. 4 i 5.

5. Co roku do dnia 1 marca, a po raz pierwszy do dnia 1 marca 2010 r., państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie z wdrażania środków przewidzianych w programach wsparcia, o których mowa w części II tytułu I rozdział IV sekcja IVb, w poprzednim roku budżetowym.

Sprawozdania te wymieniają i opisują działania, na które przyznana była pomoc Wspólnoty w ramach programów wsparcia, a w szczególności przedstawiają szczegóły dotyczące wdrażania działań promocyjnych, o których mowa w art. 103p.

6. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 1 marca 2011 r. i po raz drugi do dnia 1 marca 2014 r. ocenę kosztów i korzyści programów wsparcia oraz zalecenie, w jaki sposób poprawić ich skuteczność.

7. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.”;

31) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 190a

Przenoszenie kwot dostępnych w sektorze wina na rzecz rozwoju obszarów wiejskich

1. Kwoty ustalone w ust. 2, w oparciu o wydatki w przeszłości na mocy rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na środki interwencyjne w zakresie regulacji rynków rolnych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, są udostępniane jako dodatkowe fundusze Wspólnoty na środki w regionach winiarskich zgodnie z programowaniem rozwoju obszarów wiejskich finansowanym na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

2. Następujące kwoty są udostępniane na dane lata kalendarzowe:

— 2009 r.: 40 660 000 EUR,

— 2010 r.: 82 110 000 EUR,

— począwszy od roku 2011: 122 610 000 EUR.

3. Kwoty określone w ust. 2 zostają przydzielone państwom członkowskim zgodnie z załącznikiem Xc.”;

32) w art. 194 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Komisja może również określić zasady pomiaru obszarów w sektorze wina zapewniające jednolite stosowanie przepisów wspólnotowych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Zasady te mogą w szczególności odnosić się do kontroli oraz przepisów odnoszących się do szczególnych procedur finansowych mających na celu lepszą kontrolę.”;

33) w części VI dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 194a

Zgodność ze zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli

Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia w sektorze wina państwa członkowskie zapewniają, aby procedury zarządzania i kontroli, o których mowa w art. 194 ust. 1 i 3, które odnoszą się do obszarów, były zgodne ze Zintegrowanym Systemem Zarządzania i Kontroli (ZSZIK) w odniesieniu do następujących elementów:

- a) skomputeryzowanej bazy danych;
- b) systemu identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- c) kontroli administracyjnych.

Procedury te pozwalają, bez problemów lub konfliktów, na wspólne funkcjonowanie lub wymianę danych z ZSZIK.”;

34) w art. 195 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych (zwany dalej »Komitetem Zarządzającym«).”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Komisja jest wspierana przez Komitet Regulacyjny.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.”;

35) artykuł 196 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 196

Organizacja Komitetu Zarządzającego

Przygotowując posiedzenia Komitetu Zarządzającego, o którym mowa w art. 195 ust. 1, należy uwzględnić w szczególności zakres odpowiedzialności tego organu, charakter rozpatrywanych zagadnień i potrzebę wykorzystania stosownej wiedzy fachowej.”;

36) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 203b

Przepisy przejściowe w sektorze wina

Komisja może przyjąć środki wymagane do usprawnienia przejścia od ustaleń rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i (WE) nr 479/2008 do ustaleń niniejszego rozporządzenia.”;

37) w załącznikach wprowadza się następujące zmiany:

- a) w załączniku III dodaje się część IIIa, której tekst zamieszczony jest w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- b) dodaje się załączniki Xb, Xc, Xd oraz Xe, których tekst zamieszczony jest w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
- c) dodaje się załącznik XIb, którego tekst zamieszczony jest w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;
- d) dodaje się załączniki XVa i XVb, których tekst zamieszczony jest w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia;
- e) w załączniku XXII dodaje się pkt 47, którego tekst zamieszczony jest w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 maja 2009 r.

Artykuł 2

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1184/2006

Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy, które należy stosować w związku ze stosowaniem art. 81–86 oraz pewnych postanowień art. 88 Traktatu w związku z wytwarzaniem produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu, a także handlu nimi, z wyjątkiem produktów objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (*).

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.”.

Artykuł 3

Uchylenia i przejściowe dalsze obowiązywanie

1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2, niniejszym rozporządzeniem (EWG) nr 479/2008 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia rozumiane są jako odesłania do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i są odczytywane zgodnie z odpowiednimi tabelami korelacji zamieszczonymi w załączniku XXII do tego rozporządzenia.

2. Artykuł 128 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 stosuje się nadal w odniesieniu do środków i na warunkach w nim określonych.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2009 r.

W imieniu Rady

J. ŠEBESTA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„Część IIIa: Definicje dotyczące sektora wina

Dotyczące wina

1. »Karczowanie« oznacza całkowite usunięcie wszystkich krzewów winorośli z obszaru, na którym zostały one zasadzone.
2. »Sadzenie« oznacza definitywne zasadzenie sadzonek winorośli lub ich części, szczepionych lub nie, z zamiarem produkowania winogron lub założenia szkółki szczepów.
3. »Szczepienie« oznacza szczepienie winorośli, które już były poddane wcześniejszemu szczepieniu.

Dotyczące produktów

4. »Świeże winogrona« oznaczają owoce winorośli używane do produkcji wina, dojrzałe lub częściowo osuszone, które mogą być rozgniatane lub tłoczone przy użyciu zwykłych metod stosowanych w produkcji wina i które mogą spontanicznie wywoływać fermentację alkoholu.
5. »Świeży moszcz gronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu« oznacza produkt, który:
 - a) posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 12 % obj. i nie większą niż 15 % obj.;
 - b) pochodzi wyłącznie z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 120a ust. 2 i otrzymywany jest przez dodanie do niesfermentowanego moszczu gronowego o naturalnej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 8,5 % obj.:
 - (i) alkoholu neutralnego pochodzenia winnego, włączywszy alkohol otrzymywany w drodze destylacji suszonych winogron, mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 96 % obj.;
 - (ii) lub nierektyfikowanego produktu pozyskanego w drodze destylacji wina i mającego rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 52 % obj. i nie większą niż 80 % obj.
6. »Sok winogronowy« oznacza niesfermentowany, lecz podlegający fermentacji produkt ciekły, który:
 - a) jest otrzymywany w drodze stosownej obróbki sprawiającej, że nadaje się on do spożycia;
 - b) jest otrzymywany ze świeżych winogron lub moszczu winogronowego lub w drodze regeneracji. W przypadku gdy otrzymywany jest w drodze regeneracji, regenerowany jest z zagęszczonego moszczu gronowego lub zagęszczonego soku winogronowego.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w soku winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.
7. »Zagęszczony sok winogronowy« oznacza niekarmelizowany sok winogronowy otrzymany w drodze częściowej dehydratacji soku winogronowego przy użyciu dowolnej dozwolonej metody – innej niż nagrzewanie bezpośrednie – stosowanej w taki w sposób, aby liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z zalecaną metodą, która zostanie określona, w temperaturze 20 °C nie była niższa niż 50,9 %.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w zagęszczonym soku winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

8. »Drożdżowy osad winiarski« oznacza pozostałość:
 - a) zbierającą się w naczyniach zawierających wino po fermentacji podczas jego składowania lub po poddaniu go dozwolonej obróbce;
 - b) powstałą w wyniku filtrowania lub odwirowywania produktu, o którym mowa w lit. a);
 - c) zbierającą się w naczyniach zawierających moszcz gronowy podczas jego składowania lub po poddaniu go dozwolonej obróbce; lub
 - d) powstałą w wyniku filtrowania lub odwirowywania produktu, o którym mowa w lit. c);
9. »Wytłoki z winogron« oznaczają pozostałości powstałe w wyniku tłoczenia świeżych winogron, sfermentowane lub nie.

10. »Piquette« oznacza produkt otrzymywany:
- w wyniku fermentacji niepoddanych obróbce wyłoków z winogron macerowanych w wodzie; lub
 - w wyniku ługowania w wodzie sfermentowanych wyłoków z winogron.
11. »Wino wzmocnione do destylacji« oznacza produkt, który:
- posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 18 % obj. i nie większą niż 24 % obj.;
 - jest otrzymywany wyłącznie przez dodanie do wina niezawierającego resztkowego cukru nierektyfikowanego produktu otrzymanego w wyniku destylacji wina, a maksymalna rzeczywista zawartość alkoholu wynosi 86 % obj.; lub
 - posiada kwasowość lotną 1,5 grama na liter, wyrażoną jako kwas octowy.
12. »Cuvée« oznacza:
- moszcz winogronowy;
 - wino; lub
 - mieszankę moszczu gronowego i/albo win o różnych charakterystykach, przeznaczonych do przygotowania określonych rodzajów wina musującego.

Zawartość alkoholu

13. »Rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu« oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu zawartych w temperaturze 20 °C w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze.
14. »Potencjalna objętościowa zawartość alkoholu« oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu w temperaturze 20 °C, który może być wyprodukowany w drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze.
15. »Całkowita objętościowa zawartość alkoholu« oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej zawartości alkoholu.
16. »Naturalna objętościowa zawartość alkoholu« oznacza całkowitą objętościową zawartość alkoholu w produkcie przed jakimkolwiek wzbogaceniem.
17. »Rzeczywista zawartość alkoholu na masę« oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu zawartą w 100 kilogramach produktu.
18. »Potencjalna zawartość alkoholu na masę« oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu, który może być wyprodukowany w drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 kilogramach danego produktu.
19. »Całkowita zawartość alkoholu na masę« oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej zawartości alkoholu.”
-

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK Xb

BUDŻET NA PROGRAMY WSPARCIA (O KTÓRYM MOWA W ART. 103N UST. 1)

(w tysiącach EUR)

Rok budżetowy	2009	2010	2011	2012	2013	Począwszy od roku 2014
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	3 770	3 937	5 119	5 041	5 045
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	0	61	67	124	120	120

(*) Pułapy krajowe określone w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dla Włoch na lata 2008, 2009 i 2010 zmniejsza się o 20 mln EUR; kwoty te zostały uwzględnione w kwotach stanowiących budżet dla Włoch w odniesieniu do lat 2009, 2010 i 2011 zgodnie z powyższą tabelą.

ZAŁĄCZNIK Xc

ŚRODKI BUDŻETOWE NA ROZWÓJ OBSZARÓW WIEJSKICH (O KTÓRYCH MOWA W ART. 190A UST. 3)

(w tysiącach EUR)

Rok budżetowy	2009	2010	Począwszy od 2011 r.
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	1 050	1 050
SK	—	—	—
UK	160	160	160

ZAŁĄCZNIK Xd

BUDŻET PROGRAMU KARCZOWANIA WINOROŚLI

Budżet dla programu karczowania winorośli, o którym mowa w art. 85s ust. 3, wynosi:

- a) dla roku winiarskiego 2008/2009 (rok budżetowy 2009): 464 000 000 EUR;
 - b) dla roku winiarskiego 2009/2010 (rok budżetowy 2010): 334 000 000 EUR;
 - c) dla roku winiarskiego 2010/2011 (rok budżetowy 2011): 276 000 000 EUR.
-

ZAŁĄCZNIK Xe

OBSZARY, KTÓRE PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE MOŻE ZADEKLAROWAĆ JAKO NIEKWALIFIKUJĄCE SIĘ DO PROGRAMU KARCZOWANIA WINOROŚLI (O KTÓRYCH MOWA W ART. 85U UST. 1, 2 I 5)

(w hektarach)

Państwo członkowskie	Całkowita powierzchnia obsadzona winoroślą	Obszary, o których mowa w art. 85u ust. 5
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646"

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK XIb

KATEGORIE PRODUKTÓW WINIARSKICH

1. Wino

Wino jest produktem otrzymywanym wyłącznie w drodze całkowitej lub częściowej fermentacji alkoholowej świeżych winogron, rozgniatanych lub nie, lub moszczu gronowego.

Wino:

- a) posiada, bez względu na to, czy zastosowano procesy określone w załączniku XVa pkt B, rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8,5 % obj., przy założeniu, że wino to było wyprodukowane wyłącznie z winogron zebranych w strefach uprawy winorośli A i B, o których mowa w dodatku do niniejszego załącznika, oraz nie mniejszą niż 9 % obj., jeśli było wyprodukowane z winogron zebranych w innych strefach uprawy winorośli;
- b) posiada, na zasadzie odstępstwa od stosowanej w innych okolicznościach minimalnej rzeczywistej zawartości alkoholu, w przypadku gdy ma chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, bez względu na to, czy zastosowano procesy określone w załączniku XVa pkt B, rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 4,5 % obj.;
- c) posiada całkowitą zawartość alkoholu nie większą niż 15 % obj. Jednakże w drodze odstępstwa:
 - górny limit całkowitej zawartości alkoholu może osiągnąć do 20 % obj. dla win, które zostały wyprodukowane bez wzbogacenia, z pewnych obszarów uprawy winorośli we Wspólnocie, które mają być określone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4,
 - górny limit całkowitej zawartości alkoholu może przekroczyć 15 % obj. dla win o chronionej nazwie pochodzenia, które zostały wyprodukowane bez wzbogacania;
- d) posiada, z zastrzeżeniem odstępstw, które mogą być przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, całkowitą zawartość kwasowości wyrażonej jako kwas winowy nie mniejszą niż 3,5 grama na litr lub 46,6 miliekwivalentów na litr.

»Retsina« to wino produkowane wyłącznie na obszarze geograficznym Grecji przy użyciu moszczu winogronowego poddanego obróbce przy zastosowaniu żywicy z sosny Aleppo. Stosowanie żywicy sosny Aleppo jest dozwolone wyłącznie do wyrobu wina typu »Retsina« na warunkach określonych w mających zastosowanie przepisach greckich.

W drodze odstępstwa od lit. b) »Tokaji eszencia« i »Tokajská esencia« są uznawane za wino.

2. Młode wino w trakcie fermentacji

Młode wino w trakcie fermentacji to wino, w którym fermentacja alkoholowa nie została jeszcze zakończona i które nie jest jeszcze oddzielone od swojego osadu.

3. Wino likierowe

Wino likierowe to produkt:

- a) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 15 % obj. i nie większej niż 22 % obj.;
- b) posiadający całkowitą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 17,5 % obj., z wyjątkiem niektórych win likierowych o nazwie pochodzenia lub oznaczeniu geograficznym umieszczonych w wykazie, który zostanie przygotowany przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4;
- c) otrzymywany z:
 - moszczu winogronowego w czasie fermentacji,
 - wina,
 - połączenia wyżej wymienionych produktów, lub
 - moszczu winogronowego lub jego mieszaniny z winem, w przypadku win likierowych, które zostaną określone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym;

- d) posiadający początkową naturalną zawartość alkoholu nie mniejszą niż 12 % obj., z wyjątkiem pewnych win likierowych o nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym umieszczonych w wykazie, który zostanie przygotowany przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4;
- e) do którego dodano:
- (i) indywidualnie lub w połączeniu:
- alkohol neutralny pochodzenia winnego, w tym alkohol wyprodukowany w drodze destylacji suszonych winogron mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 96 % obj.,
 - wino lub destylat suszonych winogron mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 52 % obj. i nie większą niż 86 % obj.;
- (ii) w połączeniu z jednym lub większą liczbą następujących produktów:
- zagęszczony moszcz winogronowy,
 - połączenie jednego z produktów, o których mowa w lit. e) ppkt (i) z moszczem winogronowym, o którym mowa w lit. c) tiret pierwsze i czwarte.
- f) do którego, w drodze odstępstwa od lit. e), dodano, w przypadku pewnych win likierowych o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym umieszczonych w wykazie, który zostanie przygotowany przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4:
- (i) którykolwiek z produktów wymienionych w lit. e) ppkt (i), indywidualnie lub w połączeniu; lub
- (ii) jeden lub więcej spośród następujących produktów:
- alkohol winny lub alkohol z suszonych winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 95 % obj. i nie większej niż 96 % obj.,
 - napój spirytusowy destylowany z wina lub z wyłoków z winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 52 % obj. i nie większej niż 86 % obj.,
 - napój spirytusowy destylowany z suszonych winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 52 % obj. i mniejszej niż 94,5 % obj.; oraz
- (iii) jeden lub więcej spośród następujących produktów, w stosownych przypadkach:
- częściowo sfermentowany moszcz winogronowy otrzymany z suszonych winogron,
 - zagęszczony moszcz winogronowy otrzymany przez zastosowanie nagrzania bezpośredniego zgodnego, z wyjątkiem tej operacji, z definicją zagęszczonego moszczu gronowego,
 - zagęszczony moszcz winogronowy,
 - połączenie jednego lub większej liczby produktów wymienionych w lit. f) ppkt (ii) z moszczem winogronowym, o którym mowa w lit. c) tiret pierwsze i czwarte.

4. Wino musujące

Wino musujące to produkt:

- a) otrzymywany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej:
- ze świeżych winogron,
 - z moszczu winogronowego, lub
 - z wina;

- b) który przy otwarciu zbiornika wydziela ditlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji;
- c) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C; oraz
- d) w przypadku którego całkowita zawartość alkoholu cuvées przeznaczonych dla jego przygotowania jest nie mniejsza niż 8,5 % obj.

5. Gatunkowe wino musujące

Gatunkowe wino musujące to produkt:

- a) otrzymywany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej:
 - ze świeżych winogron,
 - z moszczu winogronowego, lub
 - z wina;
- b) który przy otwarciu zbiornika wydziela ditlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji;
- c) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3,5 bara, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C; oraz
- d) w przypadku którego całkowita zawartość alkoholu cuvées przeznaczonych dla jego przygotowania jest nie mniejsza niż 9 % obj.

6. Gatunkowe aromatyzowane wino musujące

Gatunkowe aromatyzowane wino musujące to gatunkowe wino musujące:

- a) które jest otrzymywane wyłącznie przy wykorzystaniu – podczas tworzenia cuvée – moszczu winogronowego lub moszczu winogronowego w trakcie fermentacji pochodzącego od szczególnych odmian winorośli umieszczonych w wykazie, który zostanie sporządzony przez Komisję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4. Gatunkowe aromatyzowane wina musujące produkowane w tradycyjny sposób przy wykorzystaniu win podczas tworzenia cuvée są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4;
- b) które charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C;
- c) którego rzeczywista zawartość alkoholu nie może być mniejsza niż 6 % obj.; oraz
- d) którego całkowita zawartość alkoholu nie może być mniejsza niż 10 % obj.

Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 4 szczegółowe zasady dotyczące innych dodatkowych cech szczególnych lub warunków produkcji i obrotu.

7. Wino musujące gazowane

Wino musujące gazowane to produkt, który:

- a) jest otrzymywany z wina nieposiadającego chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;
- b) wydziela przy otwarciu zbiornika ditlenek węgla powstały wyłącznie lub częściowo w wyniku dodania do wina tego gazu; oraz
- c) charakteryzuje się nadciśnieniem spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C.

8. Wino półmusujące

Wino półmusujące to produkt:

- a) otrzymywany z wina, pod warunkiem że wino to ma całkowitą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 9 % obj.;

- b) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 7 % obj.;
- c) charakteryzujący się nadciśnieniem spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze, nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 2,5 bara, gdy jest przechowywany w temperaturze 20 °C w zamkniętych zbiornikach; oraz
- d) umieszczany w zbiornikach sześćdziesięcilitrowych lub mniejszych.

9. Wino półmusujące gazowane

Wino półmusujące gazowane to produkt:

- a) otrzymywany z wina;
- b) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 7 % obj. i całkowitej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 9 % obj.;
- c) charakteryzujący się nadciśnieniem, nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 2,5 bara, gdy jest przechowywany w temperaturze 20 °C w zamkniętych zbiornikach; ciśnienie to jest wywołane obecnością w roztworze dodanego w całości lub częściowo ditlenku węgla; oraz
- d) umieszczany w zbiornikach sześćdziesięcilitrowych lub mniejszych.

10. Moszcz winogronowy

Moszcz winogronowy to produkt w stanie ciekłym otrzymywany ze świeżych winogron w sposób naturalny lub przy zastosowaniu procesów fizycznych. Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

11. Częściowo sfermentowany moszcz winogronowy

Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji to produkt otrzymywany w drodze fermentacji moszczu gronowego o rzeczywistej zawartości alkoholu większej niż 1 % obj., lecz mniejszej niż trzy piąte jego całkowitej objętościowej zawartości alkoholu.

12. Częściowo sfermentowany moszcz gronowy uzyskiwany z suszonych winogron

Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z suszonych winogron to produkt otrzymywany w drodze częściowej fermentacji moszczu gronowego otrzymanego z suszonych winogron, w którym całkowita zawartość cukru przed fermentacją wynosiła co najmniej 272 gramy na liter oraz którego naturalna i rzeczywista zawartość alkoholu jest nie mniejsza niż 8 % obj. Jednakże niektóre wina, które zostaną określone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, spełniające te wymogi, nie są traktowane jako moszcz gronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z winogron suszonych.

13. Zagęszczony moszcz winogronowy

Zagęszczony moszcz gronowy to moszcz niekarmelizowany otrzymywany w drodze częściowej dehydratacji moszczu gronowego przy użyciu którejkolwiek z dozwolonych metod innej niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie określona zgodnie z art. 120 g, w temperaturze 20 °C nie jest niższa niż 50,9 %.

Dopuszczalna całkowita zawartość alkoholu w zagęszczonym moszczu gronowym jest nie większa niż 1 % obj.

14. Rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy

Rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy to produkt w postaci niekarmelizowanej cieczy, który:

- a) otrzymywany jest w drodze częściowej dehydratacji moszczu gronowego przy użyciu którejkolwiek z dozwolonych metod innej niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie określona zgodnie z art. 120 g, w temperaturze 20 °C nie jest niższa niż 61,7 %;
- b) został poddany dozwolonej obróbce celem odkwaszenia i wyeliminowania wszystkich składników innych niż cukier;
- c) posiada następujące właściwości:
 - pH nie wyższe niż 5 przy 25 ° w skali Brix,
 - gęstość optyczna na poziomie 425 nm dla grubości 1 cm nie większa niż 0,100 w moszczu gronowym stężonym w 25 ° w skali Brix,
 - zawartość sacharozy – przy użyciu metody analizy, która zostanie określona – niewykrywalna,

- indeks Folin-Ciocalteu nie wyższy niż 6,00 przy 25 ° w skali Brix,
- dająca się miareczkować kwasowość nie wyższa niż 15 miliekwiwaleńtów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
- zawartość dwutlenku siarki nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
- całkowita zawartość kationów nie wyższa niż 8 miliekwiwaleńtów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
- przewodność właściwa w 25 ° w skali Brix i 20 °C nieprzekraczająca 120 mikro-Siemens/cm,
- zawartość hydroksymetylofurfuralu nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
- obecność mezoinozitolu.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w rektyfikowanym zageśczoneńm moszczu gronowym jest nie większa niż 1 % obj.

15. Wino z suszonych winogron

Wino z suszonych winogron to produkt:

- a) produkowany bez wzbogacania, z winogron pozostawionych na słońcu lub w cieniu w celu częściowej dehydratacji;
- b) o całkowitej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 16 % obj., a rzeczywistej zawartości alkoholu – co najmniej 9 % obj.; oraz
- c) o naturalnej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 16 % obj. (czyli 272 gramów cukru na liter).

16. Wino z przejrzałych winogron

Wino z przejrzałych winogron to produkt:

- a) produkowany bez wzbogacania;
- b) o naturalnej zawartości alkoholu większej niż 15 % obj.; oraz
- c) o całkowitej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 15 % obj. i rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 12 % obj.

Państwa członkowskie mogą ustalić okres dojrzewania dla tego produktu.

17. Ocet winny

Ocet winny to ocet:

- a) otrzymywany wyłącznie w drodze kwaśnej fermentacji wina; oraz
- b) o całkowitej kwasności, wyrażonej jako kwas octowy, nie mniejszej niż 60 gramów na liter.

—

Dodatek do Załącznika XIb

Strefy uprawy winorośli

Strefy uprawy winorośli są następujące:

1. Strefa uprawy winorośli A obejmuje:

- a) w Niemczech: obszary uprawy winorośli inne niż obszary uprawy winorośli wymienione w ust. 2 lit. a);
- b) w Luksemburgu: luksemburski region uprawy winorośli;
- c) na terytorium Belgii, Danii, Irlandii, Niderlandów, Polski, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa: obszary uprawy winorośli w tych krajach;
- d) w Republice Czeskiej: region uprawy winorośli Čechy.

2. Strefa uprawy winorośli B obejmuje:

- a) w Niemczech: obszary położone w regionie Baden, na których znajdują się uprawy winorośli;
- b) we Francji: obszary, na których znajdują się uprawy winorośli, które nie zostały wymienione w niniejszym załączniku, oraz te znajdujące się na terytoriach następujących departamentów:
 - w Alzacji: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - w Lotaryngii: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - w Szampanii: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - w Jurze: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - w Sabaudii: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Commune de Chapareillan),
 - w Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne i obszary uprawy winorośli w okręgu Cosne-sur-Loire w departamencie Nièvre;
- c) w Austrii: austriacki obszar uprawy winorośli;
- d) w Republice Czeskiej: region uprawy winorośli Morava oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 1 lit. d);
- e) w Słowacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 3 lit. f);
- f) w Słowenii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach:
 - w regionie Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - w regionie Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska i Bela krajina oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 4 lit. d);
- g) w Rumunii: obszar Podişul Transilvaniei.

3. Strefa uprawy winorośli C I obejmuje:

a) we Francji: obszary uprawy winorośli:

- w następujących departamentach: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (z wyjątkiem gminy Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (z wyjątkiem okręgu Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
- obszary położone w okręgach Valence i Die i w departamentach Drôme (z wyjątkiem kantonów Dieulefit, Loriol, Marsanne i Montelimar),
- w okręgu Tournon, w kantonach Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge i la Voulte-sur-Rhône w departamencie Ardèche;

b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli w regionie Valle d'Aosta i prowincjach Sondrio, Bolzano, Trento i Belluno;

c) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli w prowincjach A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa i Vizcaya;

d) w Portugalii: obszary uprawy winorośli w tej części regionu Norte, która pokrywa się z określonym obszarem produkcji wina »Vinho Verde« oraz »Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras« (z wyjątkiem »Freguesias da Carvoeira e Dois Portos«) należące do »Região vitícola da Extremadura«;

e) na Węgrzech: wszystkie obszary uprawy winorośli;

f) w Słowacji: obszary uprawy winorośli w Tokajská Vinohradnícka oblasť;

g) obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 2 lit. g) lub ust. 4 lit. f).

4. Strefa uprawy winorośli C II obejmuje:

a) we Francji: obszary uprawy winorośli:

- w następujących departamentach: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (z wyjątkiem kantonów Olette i Arles-sur-Tech), Vaucluse,
- w części departamentu Var graniczącego na południu z północną granicą gmin Evenos, le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-de-la-Tour i Sainte-Maxime,
- w okręgu Nyons i kantonach Loir-sur-Drôme w departamencie Drôme,
- w częściach departamentu Ardèche niewymienionych w ust. 3 lit. a);

b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia z wyłączeniem prowincji Sondrio, Marche, Molise, Piemont, Toscana, Umbria, Veneto z wyłączeniem prowincji Belluno, włączywszy wyspy należące do tych regionów, takie jak Elba oraz inne wyspy archipelagu należące do Toskanii, wyspy Ponziane, Capri i Ischia;

c) w Hiszpanii, obszary uprawy winorośli położone w następujących prowincjach:

- Lugo, Orense, Pontevedra,
- Ávila (z wyłączeniem okręgów administracyjnych, które odnoszą się do określonego wina »comarca« w Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
- La Rioja,
- Álava,
- Navarra,
- Huesca,
- Barcelona, Girona, Lleida,

- położone w tej części prowincji Zaragoza, która jest położona na północ od rzeki Ebro,
 - w okręgach administracyjnych prowincji Tarragona objętych nazwą pochodzenia Penedés,
 - w tej części prowincji Tarragona, która pokrywa się z okręgiem administracyjnym (comarca) Conca de Barberá, będącym okręgiem winiarskim;
- d) w Słowenii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Brda lub Goriška Brda, Vipavska dolina lub Vipava, Kras i Slovenska Istra;
- e) w Bułgarii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Dunawska Ravnina (Дунавска равнина), Czernomorski Rajon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);
- f) w Rumunii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului oraz Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, region południowy, w tym regiony piaszczyste i inne sprzyjające regiony.
5. Strefa uprawy winorośli C III a) obejmuje:
- a) w Grecji, obszary uprawy winorośli położone w następujących nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi i wyspa Thira (Santorini);
 - b) na Cyprze: obszary uprawy winorośli położone na wzniesieniach powyżej 600 m;
 - c) w Bułgarii: obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 4 lit. e).
6. Strefa uprawy winorośli C III b) obejmuje:
- a) we Francji: obszary uprawy winorośli:
 - w departamentach Korsyki,
 - w części departamentu Var położonej pomiędzy morzem a granicą gmin (które są także włączone) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour i Sainte Maxime,
 - położone w kantonach Olette i Arles-sur-Tech w departamencie Pyrénées-Orientales;
 - b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardinia i Sicilia, włączywszy wyspy należące do tych regionów, takie jak Pantelleria i Lipari, Egadi oraz wyspy Pelagie;
 - c) w Grecji: obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 5 lit. a);
 - d) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 3 lit. c) lub 4 lit. c);
 - e) w Portugalii: obszary uprawy winorośli położone w regionach niewymienionych w ust. 3 lit. d);
 - f) na Cyprze: obszary uprawy winorośli położone na wzniesieniach powyżej 600 m;
 - g) na Malcie: obszary upraw winorośli.
7. Wytyczenie granic terytoriów podlegających jednostkom administracyjnym, o których mowa w niniejszym załączniku, wynika z krajowych przepisów, które weszły w życie dnia 15 grudnia 1981 r., dla Hiszpanii – z krajowych przepisów, które weszły w życie dnia 1 marca 1986 r., a dla Portugalii – z krajowych przepisów, które weszły w życie dnia 1 marca 1998 r.”
-

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK XVa

WZBOGACANIE, ZAKWASZANIE I ODKWASZANIE W PEWNYCH OBSZARACH UPRAWY WINOROŚLI**A. Ograniczenia wzbogacania**

1. W przypadku gdy warunki klimatyczne w pewnych obszarach uprawy winorośli, znajdujących się na terenie Wspólnoty, o których mowa w dodatku do załącznika Xlb, stworzyły taką konieczność, zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji oraz wina uzyskanego z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 120a ust. 2.
2. Zwiększenie naturalnej zawartości objętościowej alkoholu jest osiągnięte przy użyciu praktyk enologicznych, o których mowa w pkt B, i nie przekracza następujących poziomów:
 - a) 3 % obj. w strefie uprawy winorośli A, o której mowa w dodatku do załącznika Xlb;
 - b) 2 % obj. w strefie uprawy winorośli B, o której mowa w dodatku do załącznika Xlb;
 - c) 1,5 % obj. w strefie uprawy winorośli C, o której mowa w dodatku do załącznika Xlb.
3. W latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowo niekorzystne, państwa członkowskie mogą zwrócić się o zwiększenie limitów określonych w ust. 2 o 0,5 %. W odpowiedzi na taki wniosek Komisja powinna jak najszybciej przedstawić projekt aktu prawodawczego Komitetowi Zarządzającemu przewidzianemu w art. 195 ust. 1. Komisja podejmie starania, aby podjąć decyzję w terminie czterech tygodni od złożenia wniosku.

B. Procesy wzbogacania

1. Zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu przewidziane w pkt A jest dokonywane wyłącznie:
 - a) poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego – w przypadku świeżych winogron, moszczu gronowego w trakcie fermentacji oraz młodego wina w trakcie fermentacji;
 - b) poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego lub poprzez częściowe zagęszczenie łącznie z osmozą odwrotną – w przypadku moszczu gronowego;
 - c) poprzez częściowe zagęszczenie w wyniku schłodzenia – w przypadku wina.
2. Procesy, o których mowa w ust. 1, wykluczają się wzajemnie, jeżeli wino lub moszcz winogronowy wzbogaca się zagęszczonym moszczem winogronowym lub rektyfikowanym zagęszczonym moszczem winogronowym i wypłacana jest pomoc na mocy art. 103y.
3. Dodanie sacharozy, przewidziane w ust. 1 lit. a) i b), może być wykonane wyłącznie poprzez cukrzenie suche i tylko na następujących obszarach:
 - a) strefa uprawy winorośli A, o której mowa w dodatku do załącznika Xlb;
 - b) strefa uprawy winorośli B, o której mowa w dodatku do załącznika Xlb;
 - c) strefa uprawy winorośli C, o której mowa w dodatku do załącznika Xlb, z wyjątkiem winnic we Włoszech, Grecji, Hiszpanii, Portugalii, na Cyprze oraz winnic we francuskich departamentach objętych jurysdykcją sądów apelacyjnych w:
 - Aix-en-Provence,
 - Nîmes,
 - Montpellier,
 - Tuluzie,
 - Agen,

- Pau,
- Bordeaux,
- Bastii.

Wdrodze wyjątku wzbogacanie poprzez cukrzenie suche może zostać dozwolone przez organy krajowe we francuskich departamentach wymienionych powyżej. Francja niezwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich przypadkach udzielenia takiego zezwolenia.

4. Dodanie zagęszczanego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczanego moszczu winogronowego nie może zwiększać początkowej objętości świeżo tłoczonych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji lub nowego wina w trakcie fermentacji o więcej niż 11 % w strefie uprawy winorośli A, 8 % w strefie uprawy winorośli B oraz 6,5 % w strefie uprawy winorośli C, o których mowa w dodatku do załącznika XIb.
5. Zagęszczenie moszczu gronowego lub wina poddanych procesom, o których mowa w ust. 1:
 - a) nie może skutkować zmniejszeniem początkowej objętości tych produktów o więcej niż 20 %;
 - b) niezależnie od pkt A 2 lit. c) nie może zwiększać naturalnej zawartości alkoholu tych produktów o więcej niż 2 % obj.
6. Procesy, o których mowa w ust. 1 i 5, nie zwiększają całkowitej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji lub wina:
 - a) w strefie uprawy winorośli A, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – do ponad 11,5 % obj.;
 - b) w strefie uprawy winorośli B, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – do ponad 12 % obj.;
 - c) w strefie uprawy winorośli C I, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – do ponad 12,5 % obj.;
 - d) w strefie uprawy winorośli C II, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – do ponad 13 % obj.; oraz
 - e) w strefie uprawy winorośli C III, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – do ponad 13,5 % obj.
7. W drodze odstępstwa od ust. 6 państwa członkowskie mogą:
 - a) w przypadku czerwonego wina podnieść górną granicę całkowitej zawartości alkoholu produktów, o których mowa w ust. 6, do 12 % obj. w strefie uprawy winorośli A i 12,5 % obj. w strefie uprawy winorośli B, o których mowa w dodatku do załącznika XIb;
 - b) podnieść całkowitą objętościową zawartość alkoholu produktów, o których mowa w ust. 6, w przypadku produkcji win o nazwie pochodzenia do poziomu określonego przez państwa członkowskie.

C. Zakwaszanie i odkwaszanie

1. Świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji, młode wino w trakcie fermentacji oraz wino mogą być poddawane:
 - a) odkwaszaniu w strefach uprawy winorośli A, B i C I, o których mowa w dodatku do załącznika XIb;
 - b) zakwaszaniu oraz odkwaszaniu w strefach uprawy winorośli C I, C II oraz C III a), o których mowa w dodatku do załącznika XIb, bez uszczerbku dla przepisów ust. 7; lub
 - c) zakwaszaniu w strefie uprawy winorośli C III b), o której mowa w dodatku do załącznika XIb.
2. Zakwaszanie produktów innych niż wino, o których mowa w ust. 1, może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 1,50 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 20 miliekwiwaleńców na litr.
3. Zakwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 2,50 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 33,3 miliekwiwaleńców na litr.

4. Odkwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 1 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 13,3 miliekwiwaleatów na litr.
5. Moszcz gronowy przeznaczony do zagęszczenia może być częściowo odkwaszony.
6. Niezależnie od ust. 1 w latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowe, państwa członkowskie mogą zezwolić na zakwaszanie produktów, o których mowa w ust. 1, w strefach uprawy winorośli A i B, o których mowa w dodatku do załącznika XIb, przy spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 2 i 3.
7. Zakwaszanie i wzbogacanie, poza odstępstwami, które zostaną ustalone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, oraz zakwaszanie i odkwaszanie tego samego produktu są procesami wzajemnie się wykluczającymi.

D. Procesy

1. Żaden z procesów, o których mowa w pkt B i C, z wyjątkiem zakwaszania oraz odkwaszania win, nie jest dozwolony, jeżeli nie jest przeprowadzany na warunkach określonych przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, w czasie gdy świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji lub młode wino w trakcie fermentacji są przekształcane w wino lub jakikolwiek inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. l), inny niż wino musujące lub napowietrzane wino musujące w strefie uprawy winorośli, gdzie zbierane były świeże winogrona używane w omawianej produkcji.
2. Zagęszczanie win dokonywane jest w strefie uprawy winorośli, gdzie zbierane były świeże winogrona używane w omawianej produkcji.
3. Zakwaszanie oraz odkwaszanie win odbywa się tylko w przedsiębiorstwie produkującym wino i tylko w strefie uprawy winorośli, gdzie zbierane były świeże winogrona używane w omawianej produkcji.
4. Właściwe organy powiadamiane są o zastosowaniu każdego z procesów, o których mowa w ust. 1, 2 i 3. Ta sama zasada obowiązuje w odniesieniu do ilości skoncentrowanego moszczu gronowego lub rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego lub sacharozy przechowywanych w tym samym czasie i miejscu, co świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji oraz wino w zbiornikach, przez osoby fizyczne lub prawne lub grupy osób, a w szczególności producentów, jednostki zajmujące się butelkowaniem, przetwórców oraz handlowców, które określa Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4. Powiadomienia o ilościach wymienionych powyżej produktów mogą jednak zostać zastąpione przez wpis do rejestru dóbr wchodzących i wychodzących ze stanu składowego.
5. Informacja o każdym z procesów, o których mowa w pkt B i C, zostaje zapisana w dokumencie towarzyszącym, jak przewidziano w art. 185c, na mocy którego produkty, które zostały poddane procesom, są wprowadzane do obiegu.
6. Wspomniane procesy nie są, oprócz sytuacji usprawiedliwionych wyjątkowymi warunkami klimatycznymi, prowadzone:
 - a) w strefie uprawy winorośli C, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – po dniu 1 stycznia;
 - b) w strefach uprawy winorośli A i B, o których mowa w dodatku do załącznika XIb – po dniu 16 marca, oraz są przeprowadzane wyłącznie w przypadku produktów wytworzonych z winogron zebranych bezpośrednio przed tymi datami.
7. Niezależnie od przepisów ust. 6, zagęszczenie w drodze chłodzenia i zakwaszania oraz odkwaszania wina może być stosowane w trakcie całego roku.

ZAŁĄCZNIK XVb

OGRANICZENIA

A. Zagadnienia ogólne

1. Wszystkie dozwolone praktyki enologiczne wykluczają dodawanie wody, z wyjątkiem konieczności zastosowania jej ze względu na konkretne wymogi techniczne.
2. Wszystkie dozwolone praktyki enologiczne wykluczają dodawanie alkoholu, z wyjątkiem praktyk związanych z otrzymywaniem świeżego moszczu gronowego z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, wina likierowego, wina musującego, wina wzmocnionego do destylacji i wina półmusującego.
3. Wino wzmocnione do destylacji jest wykorzystywane wyłącznie do destylacji.

B. Świeże winogrona, moszcz gronowy i sok winogronowy

1. Świeży moszcz gronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu stosowany jest jedynie w fazie przygotowania produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29. Pozostaje to bez uszczerbku dla surowszych przepisów, które państwa członkowskie mogą zastosować w odniesieniu do przygotowywania na swoim terytorium produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29.
2. Sok winogronowy oraz zagęszczony sok winogronowy nie są przetwarzane na wino lub dodawane do wina. Nie są też poddawane fermentacji alkoholowej na terytorium Wspólnoty.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do produktów przeznaczonych do produkcji w Zjednoczonym Królestwie, Irlandii i Polsce, produktów objętych kodem CN 2206 00, w odniesieniu do których państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie złożonej nazwy handlowej zawierającej słowo »wino«.
4. Moszcz gronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z winogron suszonych jest wprowadzany na rynek tylko w celu produkcji win likierowych wyłącznie w regionach uprawy winorośli, gdzie takie wykorzystanie tych produktów było tradycyjnie stosowane w dniu 1 stycznia 1985 r., oraz w celu produkcji wina z przejrzałych winogron.
5. Z zastrzeżeniem innej decyzji Rady zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty, świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji, zagęszczony moszcz gronowy, rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy, moszcz gronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, sok winogronowy, zagęszczony sok winogronowy i wino lub mieszaniny wymienionych produktów pochodzące z krajów trzecich nie mogą być przetwarzane na produkty, o których mowa w załączniku XIb, lub dodawane do takich produktów na terytorium Wspólnoty.

C. Kupażowanie win

Z zastrzeżeniem innej decyzji Rady zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty, kupażowanie wina pochodzącego z kraju trzeciego z winem pochodzącym ze Wspólnoty oraz kupażowanie win pochodzących z państw trzecich jest zakazane na obszarze Wspólnoty.

D. Produkty uboczne

1. Nadmierne tłoczenie winogron jest zabronione. Państwa członkowskie decydują, uwzględniając warunki lokalne i techniczne, o minimalnej ilości alkoholu w wyłokach i osadzie drożdżowym po wytłoczeniu winogron.

O ilości alkoholu zawartej w tych produktach ubocznych decydują państwa członkowskie; wynosi ona co najmniej 5 % w odniesieniu do objętości alkoholu w wyprodukowanym winie.

2. Z wyjątkiem alkoholu, napojów spirytusowych i piquette, ani wino, ani żaden inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi nie są produkowane z osadu drożdżowego winiarskiego lub z wyłoków winogronowych. Polewanie winem osadu lub wyłoków winogronowych lub wyciśniętego miąższu aszú jest dozwolone zgodnie z warunkami, które określa Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, w przypadku gdy praktyka ta jest tradycyjnie stosowana w produkcji »Tokaji fordítás« i »Tokaji máslás« na Węgrzech oraz »Tokajský fordítás« i »Tokajský mášláš« na Słowacji.
3. Tłoczenie osadu drożdżowego winiarskiego oraz ponowna fermentacja wyłoków winogronowych w celach innych niż destylacja lub produkcja piquette są zabronione. Filtrowanie i odwirowywanie osadu drożdżowego winiarskiego nie jest traktowane jako tłoczenie, jeśli uzyskane produkty są solidnej jakości, autentyczne i posiadają dobrą jakość handlową.

4. Piquette, w przypadku gdy jego produkcja jest dozwolona w danym państwie członkowskim, jest używane tylko do destylacji lub spożycia w gospodarstwie domowym producenta wina.
 5. Bez uszczerbku dla możliwości decydowania przez państwa członkowskie o wymogu usuwania produktów ubocznych za pomocą destylacji, każda osoba fizyczna lub osoba prawna lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty uboczne, są zobowiązane do ich usunięcia na warunkach, które określa Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4.”
-

ZAŁĄCZNIK V

47. „Rozporządzenie (WE) nr 479/2008

Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1 ust. 1 lit. l)
art. 2	art. 2 i część IIIa załącznika III
art. 3	art. 103i
art. 4	art. 103j
art. 5	art. 103k
art. 6	art. 103l
art. 7	art. 103m
art. 8	art. 103n
art. 9	art. 103o
art. 10	art. 103p
art. 11	art. 103q
art. 12	art. 103r
art. 13	art. 103s
art. 14	art. 103t
art. 15	art. 103u
art. 16	art. 103v
art. 17	art. 103w
art. 18	art. 103x
art. 19	art. 103y
art. 20	art. 103z
art. 21 ust. 1	art. 188a ust. 5
art. 21 ust. 2 akapit pierwszy	art. 188a ust. 6
art. 21 ust. 2 akapit drugi	art. 184 pkt 5
art. 22 akapit pierwszy i akapit drugi lit. a)–d)	art. 103za
art. 22 akapit drugi lit. e)	art. 188a ust. 7
art. 23	art. 190a
art. 24	art. 120a ust. 2–6
art. 25 ust. 1	art. 120a ust. 1
art. 25 ust. 2–4	art. 113d
art. 26	art. 120b

Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 27	art. 120c
art. 28	art. 120d
art. 29	art. 120e
art. 30	art. 120f
art. 31	art. 120g
art. 32	art. 121 akapit trzeci i czwarty
art. 33	art. 118a
art. 34	art. 118b
art. 35	art. 118c
art. 36	art. 118d
art. 37	art. 118e
art. 38	art. 118f
art. 39	art. 118g
art. 40	art. 118h
art. 41	art. 118i
art. 42	art. 118j
art. 43	art. 118k
art. 44	art. 118l
art. 45	art. 118m
art. 46	art. 118n
art. 47	art. 118o
art. 48	art. 118p
art. 49	art. 118q
art. 50	art. 118r
art. 51	art. 118s
art. 52	art. 121 akapit pierwszy lit. k)
art. 53	art. 118t
art. 54	art. 118u
art. 55	art. 118v
art. 56	art. 121 akapit pierwszy lit. l)
art. 57	art. 118w
art. 58	art. 118x
art. 59	art. 118y

Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 60	art. 118z
art. 61	art. 118za
art. 62	art. 118zb
art. 63	art. 121 akapit pierwszy lit. m)
art. 64 ust. 1 lit. a)–c) ppkt (i)–(iv)	art. 122 akapit drugi
art. 64 ust. 1 lit. c) ppkt (v)–(viii)	art. 122 akapit trzeci
art. 64 ust. 1 lit. d)	art. 122 akapit trzeci
art. 64 ust. 1 lit. e)	art. 125o ust. 1 lit. a)
art. 64 ust. 2	art. 125o ust. 2
art. 65 ust. 1 lit. a)–c)	art. 123 ust. 3
art. 65 ust. 1 lit. d)	art. 125o ust. 1 lit. b)
art. 65 ust. 2	art. 125o ust. 2 akapit drugi
art. 66 ust. 1	—
art. 66 ust. 2	art. 125o ust. 3
art. 67	art. 113c ust. 1 i art. 2
art. 68	art. 125o ust. 3
art. 69	art. 113c ust. 3 i art. 125o ust. 3
art. 70 ust. 1	art. 135
art. 70 ust. 2	art. 128
art. 71	art. 129
art. 72	art. 130 i 161
art. 73	art. 131 i art. 161 ust. 2
art. 74	art. 132 i art. 161 ust. 2
art. 75	art. 133 i art. 161 ust. 2
art. 76	art. 133a
art. 77	art. 134 i 170
art. 78	art. 159
art. 79	art. 141 ust. 1 akapit pierwszy
art. 80	art. 160 i 174
art. 81	art. 143
art. 82	art. 158a
art. 83	art. 144
art. 84 lit. a)	art. 158a ust. 4

Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 84 lit. b) i c)	art. 148 lit. a) i b)
art. 85 ust. 1–3 i art. 5	art. 85a
art. 85 ust. 4	art. 188a ust. 1
art. 86 ust. 1–4 i art. 6	art. 85b
art. 86 ust. 5	art. 188a ust. 2
art. 87	art. 85c
art. 88	art. 85d
art. 89	art. 85e
art. 90	art. 85g
art. 91	art. 85h
art. 92	art. 85i
art. 93	art. 85j
art. 94	art. 85k
art. 95	art. 85l
art. 96	art. 85m
art. 97	art. 85n
art. 98	art. 85p
art. 99	art. 85o
art. 100	art. 85q
art. 101	art. 85r
art. 102 ust. 1–4 i art. 5 akapit pierwszy	art. 85s
art. 102 ust. 5 akapit drugi i ust. 6	art. 188a ust. 3
art. 103	art. 85t
art. 104 ust. 1–7 i art. 9	art. 85u
art. 104 ust. 8	art. 188a ust. 4
art. 105	art. 85v
art. 106	art. 85w
art. 107	art. 85x
art. 108	art. 185a ust. 1 i 2
art. 109	art. 185a ust. 3
art. 110	art. 185a ust. 4 akapit drugi
art. 111	art. 185b
art. 112	art. 185c

Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 113 ust. 1	art. 195 ust. 2
art. 113 ust. 2	art. 195 ust. 3 i 4
art. 114	art. 190
art. 115	art. 192
art. 116	art. 194 akapit czwarty i piąty
art. 117 lit. a)	art. 194 akapit trzeci
art. 117 lit. b)–e)	art. 194 akapit pierwszy
art. 118	art. 185d
art. 119	art. 182a ust. 1–5
art. 120	art. 184 pkt 6
art. 121 lit. a), b) i c)	art. 185a ust. 4 akapit pierwszy oraz art. 194 ust. 3
art. 121 lit. d) i e)	art. 185b ust. 4
art. 121 lit. f)	art. 185c ust. 3
art. 121 lit. g)	art. 182a ust. 6
art. 122–125	—
art. 126 lit. a)	art. 203b
art. 126 lit. b)	art. 191
art. 127 ust. 1	art. 180 akapit pierwszy
art. 127 ust. 2	art. 180 akapit drugi
art. 129 ust. 3	art. 85f ^o